

resurse spirituale

O colecție de articole
pentru lucrătorii creștini din România

Nr. 52 - 2021

CUM SĂ RĂMÂI CREDINCIOS ÎN CĂSNICIE ȘI ÎN FAMILIE

Cum să îndeplinești Marea Trimitere în vremuri de restrînte
Edgar Reed | 3

Caracteristicile familiei sănătoase și a celei nesănătoase
Donald A. Lichi | 4

Zece sfaturi pentru a-ți crește și educa copiii fără stres
Brenda Nixon | 5

Cum să-ți zidești căsnicia ca să reziste toată viața
Gary J. Oliver | 6

Cum să păstrezi dragostea romantică vie în căsnicia ta
Dennis Rainey | 11

Cincisprezece moduri de a-ți mulțumi soțul
Barbara Rainey | 13

Cinci nevoi romantice ale unei soții
Dennis Rainey | 13

Cum pot ajuta păstorii cuplurile afectate de adulter?
Larry E. Hazelbaker | 16

Cele patru etape ale începutului unei aventuri
Larry E. Hazelbaker | 17

Cum să ajuți copiii afectați de adulter?
Larry E. Hazelbaker | 18

Opt obiceiuri ale căsniciilor după chipul lui Cristos
Robert S. Paul | 19

Slujirea familiilor afectate de divorț
Jane D. Richard | 23

Cum să slujești familiilor monoparentale?
Mark E. Strong | 26

Întrebuințarea titlurilor capitolelor, trimiterilor, notelor de subsol
și articolelor din Biblia de studiu, versiunea Fire (Bible)
Bob Novac | 30

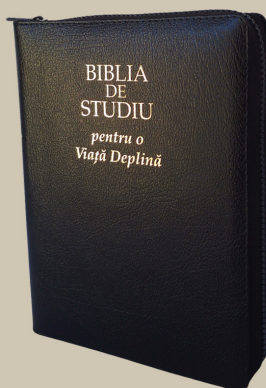
REVISTA resurse spirituale

poate fi găsită pe internet la adresa:

www.resursespirituale.ro

www.liferomania.ro

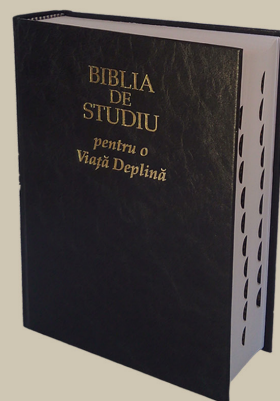
BIBLIA DE STUDIU pentru O VIAȚĂ DEPLINĂ

Este destinată să te ajute ca să câștigi o înțelegere mai complexă a Cuvântului lui Dumnezeu prin care să poți crește în dragoste, în curăție și credință față de Domnul Isus Hristos.

Caracteristicile speciale și auxiliare ale Bibliei:

1. Note de studiu
2. Articole
3. Introduceri la cărțile Bibliei
4. Indicatori tematici
5. Tabele
6. Hărți
7. Indice de subiecte
8. Concordanță

Disponibilă în ediție cartonată, în piele în mai multe variante de culori, cu auriu și fermoar.

resurse spirituale

Revistă publicată de
LIFE PUBLISHERS INTERNATIONAL
OP 10, CP 25, 410610 - Oradea, România
Tel.: 0359.177.636; 0771.746.787
E-mail: edituralife@gmail.com,
Website: www.liferomania.ro; www.resursespirituale.ro

Colectivul de redacție:

Redactor Șef: Daryl Erickson
Traducător: Monica Moricz
Editor: Monica Moricz
Tehnoredactor: Daniel Ardelean

Articolele din această revistă au fost selectate și traduse din **Enrichment** - o revistă pentru pastori și lideri creștini. © Consiliul general al **Assemblies of God**, S.U.A.

ISSN 1454 - 1750

© Life Publishers International - Toate drepturile rezervate.

CUM SĂ ÎNDEPLINEȘTI MAREA TRIMITERE ÎN VREMURI DE RESTRIȘTE

de Edgar L. Reed

Isus le-a spus ucenicilor: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt” (Matei 28:19). Tot El le-a spus să aștepte promisiunea Duhului Sfânt care îi va împuternici să fie martori „până la marginile pământului”. Supunerea noastră față de această poruncă ne va provoca și ne va schimba. Vom vedea că dragostea noastră față de Dumnezeu și relația noastră cu El va crește. Marea Trimitere ne va provoca să ieșim din zona noastră de confort. Când ne pregătim inimile și mințile să împlinim chemarea, dorința noastră de a ne apropia de Dumnezeu va crește, motivându-ne să studiem Cuvântul ca să-L cunoaștem mai bine pe Dumnezeu. Pe măsură ce studiem Cuvântul, Duhul Sfânt va pune în noi dorința de a-I face pe plac lui Dumnezeu prin SLUJIRE. Slujirea noastră, prin aplicarea Cuvântului, prin supunere și rugăciuni, sporește viziunea noastră cu privire la lucrarea pe care Dumnezeu dorește să o facă prin noi. Viziunea lui Dumnezeu influențează duhul nostru, dându-ne o pasiune renăscută pentru bărbații și femeile pierdute din jurul nostru. Conceptul acesta nu este o revelație sau o învățătură nouă, ci o provocare de a ne supune chemării în ciuda noilor limitări cu care se confruntă Biserica și slujitorii în vremea actuală.

În discuțiile mele cu diverși păstori, mulți îmi spuneau că au descoperit în internet un prieten. Ei au cercetat și au învățat să transmită în direct pe Facebook sau pe YouTube, să înregistreze slujbele și să le pună pe internet la dispoziția membrilor sau a celor care căutau să urmărească o slujbă. Mulți dintre ei au învățat să folosească aplicații precum Zoom, Skype, Microsoft Teams etc, pentru întâlnirile în grupuri mici, pentru a-i cerceta pe membri și pentru a se ruga cu cei bolnavi sau cei aflați în nevoie. Un păstor mi-a spus că biserica lor a ales să țină slujbe la radio, în timp ce un alt păstor a urmat exemplul lui Moise și a împărțit membri și pe cei care participau regulat la biserică în grupuri, desemnând câte un grup fiecărui slujitor din comitet care trebuia să-i cerceteze săptămânal. Pe lângă asta, slujitorii trebuiau să trimită prin e-mail un raport în care menționau nevoile și cererile pentru rugăciune. Un alt păstor a desemnat un membru din comitet să păstreze legătura, prin apeluri sau

mesaje telefonice, cu familiile care aveau rude în spital. Un alt păstor a spus că au început să colaboreze cu toți cei care se înregistrau pe website-ul bisericii. Vremurile fără precedent pe care le trăim necesită adaptare, reconsiderarea metodelor de contactare a membrilor, de păstrare a legăturii cu cei care socotesc biserica un al doilea cămin și de abordare a noilor contacte prezente online. Multe biserici constată că au ascultători din alte țări, ceea ce le dă posibilitatea să „meargă în toată lumea” în mod digital.

Când Îl căutam pe El suntem atrași de cei care nu-L cunosc pe El. Suntem schimbați pe măsură ce ne „ducem” să le spunem și altora despre „Isus al nostru”. Când ne rugăm pentru schimbarea celor pe care-i întâlnim, Dumnezeu ne schimbă pe noi, provocându-ne să ne părăsim zona de confort și să ieșim în lume. Prin aceasta Îi spunem lui Dumnezeu „atinge lumea prin MINE!”

Doamne, ajută-mă să fiu **dispus** să fac ceea ce vrei Tu;

Doamne, ajută-mă să fiu **flexibil** și să accept să fac ceea ce vrei Tu, chiar dacă e ceva nou pentru mine;

Doamne, ajută-mă să fiu plină de înțelepciune ca să le **dau posibilitatea** celor din jurul meu să facă lucrarea la care i-ai chemat;

Doamne, ajută-mă să fiu **sensibil** și să mă rog pentru ceea ce dorești Tu să fac la modul personal și prin biserica pe care m-ai chemat să o slujesc.

Ajută-mă să împlinesc porunca Ta:

Să **merg**

Să **propovăduiesc**

Să **instruiesc**

Să **botez**

Edgar L. Reed, Life Publishers International,
Director FireBible la nivel global și director de proiect

Caracteristicile familiei sănătoase și a celei nesănătoase

Majoritatea experților în căsnicie susțin că nimic nu se compară cu o căsnicie care funcționează bine. Pe de altă parte, nimic nu se compară cu o căsnicie care nu funcționează bine. În general, cuplurile care au o căsnicie sănătoasă își exprimă dragostea în mod verbal și fizic, se manifestă liber din punct de vedere sexual, cooperează unul cu celălalt și sunt dispuși să-și ceară iertare și să se ierte unul pe celălalt.

Următoarele câteva dimensiuni sunt foarte evidente într-o căsnicie sănătoasă. Dacă tu și soția ta v-ați evalua pe o scară de la 1 la 10, unde 10 înseamnă „complet fericit” și 1 „complet nefericit”, veți obține un instantaneu al punctelor problematice din căsnicia voastră. Iată cele 11 dimensiuni:

- Responsabilități casnice
- Îngrijirea copiilor
- Activități sociale

- Activități bisericești
- Bani
- Comunicare
- Sex
- Progres profesional/academic/funcție
- Independență personală
- Independența partenerului de viață
- Fericire generală

Fiecare dintre voi trebuie să completați evaluarea. Sărbătoriți domeniile în care sunteți puternici, dar să știți că trebuie să căutați ajutor în domeniile în care rezultatele voastre lasă de dorit.

Donald A Lichi, Ph.D., Akron, Ohio

Zece motive majore pentru care căsniciile slujitorilor rămân distruse

1. Bisericele disfuncționale se împotrivesc însănătoșirii păstorilor lor.
2. Păstorii împart spiritualitate fără să păstreze suficientă și pentru ei.
3. Supraviețuirea și înaintarea lucrării depind de căsniciile sănătoase ale slujitorilor.
4. Păstorii se înșală singuri. Adevărata înșelăciune înseamnă să te înșeli în privința propriei înșelăciuni.
5. A dăruii ajutor înseamnă a și primi. Păstorii se bucură să ofere ajutor, dar nu să și primească.
6. Inițierea schimbării e mai dificilă decât păstrarea statu-quoului.
7. Cuplurile pastorale știu că biserica îi plătește să fie exemplare, nu distruse.
8. Păstorilor le este rușine de cusururile lor.
9. Niciunul dintre soți nu este suficient de curajos să rupă tăcerea și să spună adevărul.
10. Să ceri ajutor presupune să te smerești.

Dale Wolery, Joplin, Montana

10 sfaturi pentru a-ți crește și educa copiii **FĂRĂ STRES**

Orice lucru care îți scapă de sub control devine un motiv de stres.

Asta explică de ce motivele de stres variază de la persoană la persoană. Sunt momente când slujitorilor li se pare că totul le scapă de sub control, inclusiv familia. Creșterea și educarea copiilor este o sarcină ce presupune mult stres – nu tocmai pentru cei slabi de înger. Actorul de comedie Martin Mull a făcut o remarcă amuzantă spunând că „creșterea și educarea copiilor e ca și când ai avea o pistă de bowling în cap.”

În chineză, pentru scrierea cuvântului *stres* se folosesc două caractere. Unul înseamnă *pericol*, celălalt înseamnă *oportunitate*. Aceste două cuvinte explică tensiunea pe care o presupune astăzi creșterea copiilor. Ea poate fi riscantă, dar și plină de oportunități de a învăța, de a râde, de a crește, de a lega relații și de a aduna amintiri. Dacă ești stresat din cauza copiilor, adu-ți aminte:

1. Toți copiii se *pot* purta urât, și chiar se *poartă*.
2. Nu există copii perfecți.
3. Nu există părinți perfecți.
4. Creșterea și educarea copiilor este o sarcină ce-ți răpește o perioadă scurtă din viață.
5. Afețiunea fizică este terapeutică; dăruiește și primește îmbrățișări.
6. Caută să vezi umorul în orice situație.
7. Ia o pauză. Fă exerciții, ascultă muzică alinătoare, citește un pasaj din Biblie sau savurează o ceașcă de cafea.
8. Împărtășește experiențe cu alți părinți pentru a-ți domoli frustrarea.
9. Trece cu vederea anumite atitudini.
10. Consolează-te cu gândul că Părintele Desăvârșit este dispus să te ajute. Și El are copii îndărătnici.

Brenda Nixon, Mt. Vernon, Ohio.

Cum să-ți zidești CĂSNICIA ca să reziste toată viața

de Gary J. Oliver

**Din nefericire, realitatea tragică este aceasta:
căsnicia multor slujitori nu ține toată viața.**

„Până când moartea ne va despărți.” Probabil că ai făcut și tu promisiunea aceasta când te-ai căsătorit. Poate că ai oficiat chiar căsătorii în care mirii și-au luat același angajament. Gândul acesta este minunat, fiindcă este gândul lui Dumnezeu. Din nefericire, realitatea tragică este aceasta: căsnicia multor slujitori nu ține toată viața. Iar cele care țin, s-ar putea să aibă la temelie mai degrabă resemnarea sau răbdarea, decât dragostea și împlinirea de care vrea Dumnezeu să se bucure copiii Săi.

Am crescut într-o biserică evanghelică sănătoasă, conservatoare și întemeiată pe Scriptură. În cincisprezece ani de slujire, păstorul principal a contribuit la creșterea bisericii de la câteva sute la peste două mii de membri. El îl iubea pe Domnul. Predica Cuvântul. Vorbea clar și răspicată împotriva păcatului. Enoriașii și oamenii din comunitate aveau numai cuvinte de laudă la adresa lui.

Când am ajuns la liceu, biserica i-a cerut să plece din cauza adulterului în care trăia de câțiva ani. Un an mai târziu, biserica i-a cerut și liderului de tineret să plece din cauza relațiilor sale extraconjugale. La vremea aceea, nu înțelegeam. Eram foarte confuz. Cum poate cineva care îl iubește pe Domnul, predică Cuvântul și păstorește o biserică să aibă o căsnicie atât de deplorabilă încât să fie nevoie să mintă, să-și înșele soția și să-și încalce jurămintele pe care le-a făcut înaintea lui Dumnezeu, a familiei și a prietenilor?

În timpul anilor de colegiu și seminar, am tot auzit de slujitori cu căsnicii eșuate. În primii câțiva ani de slujire, am aflat că unii dintre colegii mei de la seminar erau în prag de divorț. Apoi am început să aud de

căsniciile eșuate și de divorțul unor lideri creștini de talie națională.

Care era problema? Dacă Cristos nu poate provoca o schimbare în viața celor care s-au dedicat Lui și propovăduiesc Cuvântul Lui, de ce ar mai crede cineva în celelalte afirmații făcute de Cristos – mântuirea de păcare și osânda veșnică? Asigurarea mântuirii pare o sarcină mai grea decât asigurarea unei căsnicii fericite.

În cei peste treizeci de ani de slujire, din care cincisprezece ani am învățat și sfătuit păstori, slujitorii creștini erau protagoniștii celor mai nenorocite și nefericite căsnicii de care am auzit vreodată. Aceiași slujitori care afirmău răspicat și cu convingere că Isus a murit și a înviat ca să-i elibereze pe oameni de consecințele păcatului. Aceiași slujitori care chemau oamenii să primească Vestea Bună care le putea schimba viața pentru totdeauna. Aceiași slujitori care predicau că Isus vrea să ne schimbe viața. Că Cristos a venit să ne dea viață și să ne-o dea din belșug. Că El poate să „facă nespus mai mult decât tot ce-i cerem sau ce gândim” (Efeseni 3:20).¹ Și care apoi se întorceau acasă la căsniciile lor mediocre și câteodată nenorocite, în care cei doi abia se suportau unul pe altul și în care singurele sentimente regăsite din abundență erau teama, durerea, frustrarea, singurătatea, izolarea, descurajarea și mânia pe care le trăiau cei doi soți care se simțeau singuri în ciuda faptului că erau căsătoriți și care știau că trăiesc o minciună relațională.

Mai bine de zece ani am călătorit de pe o coastă pe alta a continentului ca să instruiesc păstori să folosească evaluările Taylor Johnson Temperament

¹ Citatele biblice sunt preluate din Noua Traducere Românească (n.trd.).

Analysis în cadrul ședințelor de consiliere. Printre cerințele instruirii, păstorii participanți și soțiile lor trebuiau să-și facă o autoevaluare de acest tip. În al doilea sau al treilea an de instruire, am început să observ un tipar îngrijorător în sutele de profiluri analizate. Profilurile psihologice ale multor soții de păstori aveau tipare similare *profilului suicidal*. L-am întrebat pe mentorul meu, H. Norman Wright, dacă nu cumva a observat și el același lucru. Cu o expresie mâhnită pe chip, mi-a zis că problema era mult mai gravă decât realizau majoritatea oamenilor. Faptul că Îl iubești pe Domnul, că predici Cuvântul Lui și ești implicat în slujire nu-ți garantează că vei avea o căsnicie bună. Căsniciile nu devin frumoase și sănătoase din senin, mai ales dacă ești implicat în slujire.

Satan nu vrea propășirea niciunei căsnicii de creștini, însă când e vorba de căsniciile liderilor creștini apelează la armele cele mai eficiente și mai mari pentru a le ataca. Dacă ești căsătorit și implicat în slujire, Satan va încerca în permanență să te golească, să te descurajeze, să te dezumfle, să te slăbească, să te înfrângă și să te distrugă.

Sunt convins că un factor vital în propășirea lucrării este o căsnicie sănătoasă, nu doar una care abia supraviețuiește.

Predicarea eficientă, buna administrare și conducerea înțeleaptă sunt importante, dar adevărul afirmațiilor Domnului nostru nu îl vom putea apăra dacă ele nu vor influența cea mai importantă relație pe care o vom avea vreodată cu un om.

Îi dau dreptate lui Joe Aldrich care spunea: „Cele două forțe majore în evanghelizare sunt biserica sănătoasă și căsnicia sănătoasă. Cele două sunt interdependente. Nu poți avea una în detrimentul celeilalte. Chiar și așa, căsnicia sănătoasă este arma din prima linie. Familia creștină în comunitate este unealta fundamentală de evanghelizare, presupunând că cercul familiei este unul deschis în care se vede cu ușurință frumusețea Evangheliei. Există o vorbă: „Când dragostea e văzută, Evanghelia e auzită.”²

Carrie și cu mine avem 27 ani de căsnicie. La început, am avut și noi frecușurile noastre. Dumnezeu ne-a dăruit trei băieți. Eram ocupați cu treburile pe care le fac cuplurile tinere cu copii. Dar căsnicia noastră era mediocră. Am început să ne dăm seama că nu aveam genul de căsnicie pe care Dumnezeu îl dorește pentru copiii Lui.

În timp, Dumnezeu ne-a ajutat să dezvoltăm o căsnicie frumoasă. Prin harul Său, împreună am cultivat în ultimii cincisprezece ani o căsnicie care L-a avut în centru pe Cristos. În 2 iulie 2007, mireasa mea preaiubită a plecat acasă la Domnul după doi ani de luptă cu cancerul pancreatic. Îi mulțumesc lui Dumnezeu că ne-am petrecut ultimii ani împreună, bucurându-ne și arătându-le altora schimbarea pe care o poate face Cristos într-o căsnicie.

După ani de examinări ale căsniciilor slujitorilor – inclusiv a propriei mele căsnicii – și după mai bine de treizeci de ani în care am învățat, instruit, cercetat și consiliat soți și soții,

am descoperit câteva aspecte cheie care ajută la cultivarea unei căsnicii nu doar durabile, ci și înfloritoare. Ele sunt menționate în cărți pe tema căsnicii (inclusiv în câteva din cărțile mele): comunicare eficientă, abilități de gestionare a conflictelor și a finanțelor. Dar în acest articol, voi scoate în evidență câțiva factori unici care caracterizează o căsnicie sănătoasă și vie care îl onorează pe Dumnezeu.

Cineva spunea odată că eșecul multor căsnicii este cauzat de scurgeri lente, nu de explozii. Pe baza experienței mele, pot să spun că această afirmație este 99% adevărată în majoritatea cazurilor. Căsniciile frumoase necesită abilități vitale de relaționare, dar implică și unele alegeri deosebite care au o importanță vitală.

Poate că tu ai dobândit sau chiar stăpânești câteva dintre aceste abilități vitale de relaționare care contribuie la sănătatea unei căsnici. Dar următoarele opțiuni pot contribui la creșterea căsnicii tale la un nou nivel.

Alege să cultivi o relație cu Isus în care să sporească intimitatea, pasiunea și dragostea.

În calitatea de slujitor, a avea o căsnicie frumoasă presupune să te concentrezi mai întâi nu asupra căsnicii, ci asupra ta însuși, a relației tale cu Domnul și a măsurii în care îi permiți zilnic Duhului Sfânt să te ajute să fii „ asemenea chipului Fiului Său ” (Romani 8:29).

În Ioan 21:15-17, Isus l-a întrebat pe Petru: „Mă iubești?” Aceasta este marea întrebare și astăzi. În ce măsură alegi zilnic să cultivi o relație intimă, plină de pasiune și dragoste crescândă cu Domnul? În ce măsură te îndeletnicești cu Cuvântul, nu doar ca să pregătești o predică, dar și să descoperi mana pe care Tatăl tău iubitor o are pentru tine?

Îți amintești de versurile cântării *Isus, Iubitul sufletului meu*? Oare este dorința ta cea mai profundă să faci din Isus iubitul sufletului tău? În cazul meu n-a fost așa, în cea mai mare parte a slujirii mele. Am fost atât de ocupat să-i ajut pe alții în relațiile lor cu El încât n-am reușit să cultiv propria mea relație cu El.

În cartea *Marriage Made in Eden*, autorii ei, Alice Matthews și Gay Hubbard, afirmă: „Planul lui Dumnezeu pentru căsnicie nu se rezumă la o rețetă pentru emoții și sentimente încântătoare. Nu este un plan menit să producă suflete pereche al căror scop suprem să fie împlinirea personală și emoțională. Prin căsnicie, Dumnezeu urmărește transformarea copiilor Lui după chipul Său. Dar creștinii descoperă (adesea spre surprinderea lor) că îndată ce aprobă acest program al lui Dumnezeu, împlinirea personală de nevisat devine produsul auxiliar neașteptat al ascultării și dorinței demodate de a corespunde planului lui Dumnezeu.”

Întrebarea cu care începi nu este: Cum pot avea o căsnicie mai bună? Întrebarea mai potrivită este: Cum pot să fiu un soț mai bun?

² Joe Aldrich, *Lifestyle Evangelism: Learning To Open Your Life to Those Around You* (Sisters, Ore.: Multnomah Books, 2006), p.20,21

Începe să aplici principiul din Psalmul 139:23,24.

Întrebarea cu care începi nu trebuie să fie: *Cum pot avea o căsnicie mai bună?* Întrebarea mai potrivită este: *Cum pot să fiu un soț mai bun?*

După mii de ore de consiliere maritală, am constatat că fiecare persoană este expertă în a spune cât de bun, de atent și iubitor ar trebui să fie partenerul său. Dacă *celălalt* ar fi mai răbdător și mai atent, problemele conjugale s-ar rezolva. Se pare că natura noastră decăzută se concentrează mai mult asupra celuilalt și a modului în care acesta ar putea să se îndrepte și să fie mai bun.

Dacă ești atent, acest pasaj din Psalmi nu spune: „Cerceteaz-o, Dumnezeule, pe soția mea, și cunoaște-i inima” sau „Încearcă pe soțul meu și cunoaște-i frământările.” Dimpotrivă, spune: „Cercetează-mă, Dumnezeule, și cunoaște-mi inima, încercă-mă și cunoaște-mi frământările!” (sublinierea autorului).

Roagă-L pe Dumnezeu să te ajute efectiv să iubești, să dăruiești, să ierți, să slujești, să încurajezi, să întărești și să prețuiești pe cei dragi, începând cu partenerul tău de viață.

Când am început să mă rog cu cuvintele Psalmului 139:23-24, am realizat că a avea o căsnicie frumoasă înseamnă să-mi văd mai întâi de defectele mele. Văzându-mi starea de păcat m-a ajutat să înțeleg cât de mult semănăm cu toți ceilalți – zdrobit, tânjind după dragoste, tentat să învinuiesc, dorind să fiu înțeles, autoamăgit și disperat să primesc milă și îndurare mai mare decât toate păcatele mele. De îndată ce m-am liniștit suficient încât să-L las pe Dumnezeu să mă ajute să conștientizez că sunt un păcătos, am căpătat libertatea de a mă bucura de harul lui Dumnezeu. Și n-a trebuit să mă prefac, nici să mă simt amenințat că s-ar putea să n-am dreptate, să pierd într-o ceartă sau să mă îngrijorez că soția

mea va afla că nu sunt altceva decât un păcătos răscumpărat. De fapt, ea știa deja lucrul acesta și încă mă iubea.

Oare petreci la fel de mult timp rugându-te și gândindu-te cum să-ți iubești mai mult partenerul de viață cât te gândești la cum ar putea partenerul de viață să te iubească pe tine mai mult? Cât de mult timp petreci rugându-te lui Dumnezeu să te ajute să-ți iubești soția „așa cum Și-a iubit și Cristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea”? (Efeseni 5:25). La urma urmei, cel mai bun suport al adevărului proclamat de Cristos este dragostea (Ioan 13:34,35; Ioan 17; 1 Corinteni 13).

Alege să înțelegi

În primii ani ai căsniciei mele – și a majorității cuplurilor cu care am lucrat – una dintre primele mele reacții într-un conflict a fost să încerc să-mi ajut soția să înțeleagă punctul meu de vedere (care credem că este corect). Noi credem că dacă soțiile noastre înțeleg lucrurile la fel de limpede ca și noi, ele vor fi de acord cu noi. De câte ori a funcționat lucrul acesta în cazul tău?

Când doi soți își petrec majoritatea timpului încercând să-l facă pe celălalt să-l înțeleagă mai bine, la final niciunul dintre ei nu ajunge să înțeleagă mare lucru. Un aspect esențial într-o căsnicie sănătoasă este ca soții să petreacă mai mult timp încercând să înțeleagă inima celuilalt mai mult decât să încerce să-l facă pe celălalt să înțeleagă inima lui. Biblia are multe versete care vorbesc despre câtă putere are căutarea înțelegerii. Proverbe 4:7 (NIV) spune: „Cu tot ce ai, dobândește *înțelegerea*” (sublinierea autorului).

Data viitoare când ai o neînțelegere cu soția ta, roagă-l pe Dumnezeu să te ajute să-ți lași deoparte dorința de a o lămuri pe preaiubita ta cu motivele perspectivei tale. Investește timpul acela în a asculta, a pune întrebări, a căuta limpezire și a încerca să înțelegi perspectiva ei. Dacă faci lucrul acesta cu statornicie timp de o lună, vei fi uimit de rezultate.

Alege să te rogi

Rugăciunea este importantă. Am scris cărți despre rugăciune. Am aproximativ 30 de cărți despre rugăciune în biblioteca mea. Dar Carrie și cu mine petreceam puține momente în rugăciune împreună. Ne rugam împreună doar atunci când cineva era bolnav, când apărea o criză sau o problemă cu copiii noștri. Pentru mine, rugăciunea era adesea o introducere sau o concluzie. Chiar dacă am crescut într-o biserică unde se țineau întâlniri de rugăciune, de cele mai multe ori la acele întâlniri se ținea studiu biblic și doar la final ne rugam vreo cinci minute. Niciunul dintre noi nu ne permiteam să fim vulnerabili în cererile și rugăciunile noastre. Ne rugam pentru misionari și pentru monturile mătușii Bertha – lucruri neprimejdioase. Nimeni nu spunea: „N-ați vrea să vă

Păstorii sunt conștienți cât de importantă este rugăciunea, dar cele mai multe cupluri de slujitori au puțină părtașie în rugăciune.

rugăți pentru noi fiindcă avem probleme în căsnicie? În seara asta, soția mi-a spus că nu-i place de mine. Și știți ceva? Nici mie nu-mi place de mine.” Sau: „Mă lupt cu depresia și am impresia că sunt un ratat.” Cererile acestea ar fi părut prea nespirtuale și necuviincioase. Printr-o serie de circumstanțe, Dumnezeu a început să ne condamne cu privire la lipsa noastră de rugăciune. Am început să ne întrebăm: „Doamne, cum ar fi dacă am deveni oameni ai rugăciunii? Cum ar fi dacă rugăciunea ar deveni trăsătura definitorie a căsniciei noastre?” Secretul unei căsnicii puternice în care să existe pasiune și dragostea față de Dumnezeu și unul față de celălalt constă în a alege în fiecare zi să te rogi.

În privința rugăciunii, Richard Foster spune: „Rugăciunea ne catapulează la frontiera vieții spirituale. Ea presupune cercetarea primară a unui teritoriu neexplorat. Meditația ne face cunoștință cu viața interioară, postul este tovarășul ei, dar rugăciunea este disciplina care lucrează în noi cea mai profundă și înaltă lucrare a duhului... A te ruga înseamnă a te schimba. Rugăciunea este mijlocul fundamental ales de Dumnezeu pentru a ne transforma.” Dacă vrei să fii transformat, alege să cultivi obiceiul de a te ruga regulat, spontan, sincer și cu credincioșie.

Rugăciunea nu trebuie să fie o lucrare împovăraătoare. Este mai important să te rogi mai des decât să te rogi câteva ore o dată. Noi am început să ne rugăm la telefon, înainte să ne luăm rămas bun sau ne trimiteam rugăciuni prin e-mail. Ne începeam ziua cu rugăciune. Ori de câte ori aveam vreo problemă nu spuneam doar: „Mă voi ruga pentru tine.” Ci ne rugam la propriu. Ne rugam în toila unei conversații. Adesea când aterizam pe vreun aeroport, aveam deja un mesaj de la Carrie în care îmi transmitea salutări și o rugăciune de vreo jumătate de minut. Rugăciunea a devenit parte din viața noastră de fiecare zi.

În cartea noastră, *Mad About Us*, împreună cu Carrie împărtășim modul în care rugăciunea, pe care am făcut-o parte din viața noastră, ne-a transformat abilitatea de a ne înțelege unul pe celălalt. Lucrul acesta ne-a sporit sentimentul de siguranță, încredere și intimitate. Dumnezeu a folosit rugăciunea pentru a ne transforma căsnicia și dragostea. Am descoperit că rugăciunea asigură unii nutrienți relaționali esențiali pentru o căsnicie sănătoasă.

Alege o căsnicie care să propășească, nu doar o căsnicie durabilă

Care e diferența? Dacă alegi o căsnicie care să propășească, vei avea o căsnicie sănătoasă și trainică. Dacă te lupți doar pentru o căsnicie durabilă, s-ar putea să nu te alegi cu niciuna.

Nu voi uita niciodată momentul în care un cuplu mai în vârstă a venit la mine pentru consiliere. Cei doi soți se străduiau să evite divorțul. Când m-am uitat peste formularul lor, am fost șocat să descopăr că erau căsătoriți de mai bine de cincizeci de ani. Pe măsură ce încercam să-i cunosc, am aflat că mariajul lor, deși era durabil, fusese un exercițiu al răbdării și al învățării felului în care să facă față negării, dezamăgirii, descurajării și dorințelor neîmplinite.

A alege o căsnicie care să propășească presupune a fi conștient de faptul că vor exista sușuri și coborâșuri, primăveri, veri, toamne și ierni. Focul pasiunii nu va arde întotdeauna cu aceeași intensitate. Dar indiferent de perioada în care te afli și de situația prin care vă trece Dumnezeu, fierul relației voastre va ascuți fierul vieților voastre. Dumnezeu se va folosi de partenerul de viață ca de o unealtă esențială pentru a ne ajuta să devenim asemenea chipului Fiului Său. Lucrul acesta schimbă întreaga perspectivă.

Într-o căsnicie care propășește, începem să experimentăm noi niveluri de intimitate la care nici n-am fi visat. Ce este intimitatea? „Intimitatea este locul în care descoperim și ne bucurăm de tot ce ne-a creat Dumnezeu să fim și să devenim. Este locul în care avem încredere să ne exprimăm cele mai profunde nevoi de importanță și protecție. Este locul în care putem treptat să ne lepădăm măștile și barierele. Este locul în care ne putem sărbători punctele tari și ne putem destăinui slăbiciunile, temerile și îndoielile care ne hăituesc. Este un adăpost sigur al încurajării, unde vrem să ascultăm și unde ne putem bucura de căldura cuiva care vrea să ne asculte. Este un loc în care prezența lui Cristos devine reală pentru noi prin intermediul prezenței unei alte persoane.”³

Concluzie:

Sper ca în acest articol să fi fost măcar două lucruri pe care să le fi considerat importante pentru tine. Poate că Duhul Sfânt te-a îndemnat să le notezi undeva și le-a întipărit în inima ta. Nici nu știu de câte ori mi s-a întâmplat să citesc vreun articol și să zic: „Voi ține cont de asta”, numai ca la final să nu fac nimic în acea privință – tirania bunelor intenții.

Dacă vrei să ai o căsnicie mai bună, mai puternică și mai sănătoasă, dă-mi voie să fac o ultimă recomandare. Recitește cele cinci opțiuni de care Dumnezeu S-a folosit în căsnicia mea și a multor alora pentru a spori înțelegerea, încrederea, siguranța și intimitatea și pentru a aprofunda relațiile în dragostea Lui. Din aceste cinci opțiuni, are vreuna relevanță pentru tine? Simți că Duhul Sfânt te îndeamnă să iei în considerare vreuna dintre ele? Atunci pune-te pe treabă.

Înainte să treci la următorul articol din acest număr, oprește-te și roagă-te lui Dumnezeu să te ajute să respecti alegerea făcută în următoarele treizeci de zile indiferent de ce face sau de felul în care te tratează partenerul tău de căsnicie. Fă această investiție în umblarea ta cu Domnul și în căsnicia ta. Rezultatul s-ar putea să te surprindă.

Gary J. Oliver, Th.M, Ph.D., este director executiv al *The Center for Relationship Enrichment* și profesor de psihologie și teologie practică la Universitatea John Brown din Siloam Springs, Arkansas. Este autorul cărții *Mad About Us: Moving From Anger to Intimacy With Your Spouse*.

³ Gary J. Oliver și Carrie Oliver, *Mad About Us: Moving From Anger to Intimacy With Your Spouse* (Bloomington, Minn., Bethany House, 2007).

Cum să păstrezi dragostea romantică vie în căsnicia ta

de Dennis Rainey

În timpul unui interviu cu unul dintre cei mai faimoși stari, un bărbat renumit pentru întruchiparea romantismului, gazda emisiunii de televiziune l-a întrebat:

– Ce presupune a fi un iubit minunat?
– Două lucruri, a replicat vedeta. Mai întâi, a fi un bărbat care poate satisface o singură femeie toată viața. Și a fi un bărbat care poate fi satisfăcut de o singură femeie toată viața.

Ce răspuns grozav! Ca să cultivi o căsnicie trainică în care să existe unitate și intimitate, tu și soția ta trebuie să vă angajați să vă satisfaceți reciproc nevoile fizice și emoționale – pe întreaga durată a vieții. Iar una dintre aceste nevoi este dragostea.

Ca să fie sigur că nu ratăm importanța dragostei romantice, Dumnezeu a dedicat acestui subiect o întreagă carte din

Biblie – Cântarea Cântărilor. Când citești această carte e ca și cum ai trage cu urechea la dialogul romantic dintre un bărbat și soția lui. Solomon își descrie dragostea ca pe o flacăra mistuitoare. „Apele mari nu pot să stingă dragostea, râurile nu sunt în stare s-o înece” (Cânt. Cântărilor 8:7)¹.

Avem nevoie de flăcări de acestea în căsnicia noastră. Problema este că într-un an sau doi de la căsătorie, flăcările care ardeau mistuitor în timpul logodnei par să pălească și să se transforme în tăciuni fumegânde.

Dragostea romantică constituie parte din caracterul lui Dumnezeu. El ne-a creat după chipul Său și ne-a înzestrat cu emoții. Exact așa cum ne pețește El să Îl urmăm și să ne exprimăm dragostea față de El, așa încercă un soț să câștige afecțiunea soției sale și invers. În multe privințe, soții și soțiile ne oferă un exemplu al felului în care Dumnezeu îi curtează pe oameni.

¹ Citatele biblice sunt preluate din versiunea Noua Traducere Românească (n. trd.).

Deși nu putem să ne întemeiem căsnicia doar pe sentimente romantice, nu putem nici să negăm nevoia noastră de apropiere și intimitate. Fără aceste calități într-o relație, soții vor aluneca în izolare.

Solomon face apel la metafora viei ca să descrie dragostea romantică. În Cântarea Cântărilor 2:15, el spune: „Prindeți-ne vulpile, micuțele vulpi care distrug viile, viile noastre care sunt în floare!” Acești hoți fură rodul dragostei înainte ca soții să aibă șansa să se bucure de el.

Deși nu putem să ne întemeiem căsnicia doar pe sentimente romantice, nu putem nici să negăm nevoia noastră de apropiere și intimitate.

Păstorii sunt deosebit de vulnerabili la acești vulpi. Pe lângă provocările obișnuite ale căsniciei – conflicte nerezolvate, așteptări nerealiste și copii mici care te epuizează – povara slujirii pastorale este una dintre cele mai dificile sarcini în viață. Programul de lucru este suficient ca să creeze tensiune în casă. Un păstor mi-a spus odată: „Am devenit slujitori fiindcă avem această pasiune deosebită pentru oameni, fiindcă îi iubim, ne pasă de ei și îi vrem pentru Cristos. Și suntem în stare de orice pentru ei, așa că uneori suntem induși în eroare. Ne punem toată energia în lucrarea bisericii și nu ne dăm seama de ce ne văduvim familiile, pe noi înșine și pe copiii noștri.”

Am participat odată la o conferință de păstori pe care n-o voi uita niciodată. Eram peste douăzeci de păstori prezenți și s-au discutat probleme legate de familie și ce trebuie să facă biserica pentru a întări familiile. La finalul zilei, am întrebat: „Care este cea mai mare nevoie a voastră în ce privește întărirea familiilor din biserica voastră?”

N-am fost pregătit pentru răspunsul pe care mi l-au dat acești păstori. Aproape la unison mi-au zis: „Căsnicia și familia.” Slujirea cerea un tribut incredibil de la familiile acestor bărbați. Cu altă ocazie, am stat de vorbă cu un grup de soții de păstori. Le-am întrebat ce sfat le-ar da tinerilor păstori și soțiilor lor cu privire la căsnicie. Iată câteva dintre răspunsurile lor:

- Faceți din întâlnirile romantice o prioritate – vedeți dacă puteți merge la întâlnire fără să discutați problemele bisericii. Spune-i soțului tău că dacă vine acasă la o oră rezonabilă, vei face să merite efortul.
- Aveți grijă de voi ca soți mai întâi. Țineți minte când îi sfătuiți pe alții, mai cu seamă pe cei necăsătoriți, că trebuie să vă concentrați asupra unității voastre în Cristos.
- Comunicați. Asigurați-vă că aveți și alte activități care n-au nicio legătură cu biserica (că aveți o viață în afara bisericii). Faceți haz pe seama lucrurilor pentru care ați intra în defensivă.
- Fiți voi înșivă, nu ce așteaptă alții de la voi.

- Rugați-vă și impuneți limite sănatoase în relația cu alții – Dumnezeu vrea să vă protejeți ca să nu ajungeți epuizați de alții. Chiar dacă aveți dorința de a ajuta pe oricine, dacă nu impuneți limite sănatoase, voi doi veți avea de suferit.
- Păstrați-vă o zi din săptămână doar pentru familie. Citiți și învățați împreună.
- Săptămânal, puneți-vă deoparte 3-4 ore pe care să le petreceți împreună discutând lucrurile importante, programul săptămânii, îngrijorările voastre, dar și să faceți ceva amuzant. Rugați-vă împreună în fiecare zi.

Observi dorința implicită a acestor femei de a avea o relație reală cu soții lor? Ele vor părtășie. Ele vor romantism. Ele vor ca mariajul lor să fie prioritar.

Dacă vrei să reaprinzi scânteia romantismului în relația ta, iată câteva sfaturi:

Caută să satisfaci nevoia de romantism a partenerului tău de viață

Devino elevul partenerului tău. Află ce îi face plăcere. Știi că bărbații și femeile văd romantismul prin lentile diferite? Ca să te lămurești, data viitoare când vei participa la studiul biblic sau la școala duminicală, împarte bărbații și femeile în două grupuri separate și întreabă-i: „Ce gest romantic ți-ar plăcea să-ți facă partenerul de viață?”

Îți garantez că, dacă sunt sinceri, bărbații se vor concentra asupra intimității fizice: „Să se îmbrace într-un neglijeu sexi” sau „Să mă aștepte la ușă fără haine pe ea.” Femeile, de altfel, ți-ar spune: „Să mă ducă la o cină romantică cu lumânări”; „Să stea de vorbă cu mine” sau „Să stăm în fața focului îmbrățișați”. Bărbații sunt stimulați de priveliști și atingeri; femeile vor să dezvolte o relație.

Ca să satisfaci nevoile romantice ale partenerului tău de viață nu-i de-ajuns să înțelegi diferențele dintre bărbați și femei. Trebuie să-ți amintești ce-i place. Trebuie să-ți sacrifici propriile nevoi pentru a le satisface pe ale celuilalt. Egoismul și romantismul nu fac casă bună împreună.

Pune romantismul la loc de cinste în relația ta

Orice lucru important și orice angajament își găsește un loc în programul tău. Și romantismul ar trebui. Așază-te în seara aceasta împreună cu soția ta și luați-vă agende. Găsiți-vă un timp în următoarele două săptămâni în care să ieșiți undeva doar voi doi. Asigură-te că amândoi vă notați data în calendar. Exercițiul acesta vă va face pe amândoi să așteptați cu nerăbdare timpul pus deoparte pentru voi.

Asta înseamnă să faceți timp în programul vostru și pentru relațiile conjugale. Un motiv pentru care atâtea căsnicii par reci și plictisitoare este fiindcă soții nu-și dedică timp pentru relațiile sexuale. Să fim sinceri: astăzi, slujbele și afacerile noastre par să obțină tot ce-i mai bun din noi. Și copiii noștri. Chiar și lucrarea din biserică. Dar rareori dăm tot ce-i mai bun din noi pentru a ne condimenta căsnicia cu romantism și aventură.

15 moduri de a-ți mulțumi soțul

Dacă ești creativă, a-ți mulțumi soțul poate deveni o trăsătură firească a personalității tale. Dar o persoană mai puțin creativă poate avea nevoie de puțin antrenament pentru a deveni o soție care să-și mulțumească soțul. Toate soțiile au nevoie câteodată să li se amintească de aspectul acesta. Iată câteva idei:

1. Scrie-i o scrisoare și trimite-i-o la birou sau pune-i un bilețel cu un mesaj de dragoste în pachetul de prânz sau în servietă.
2. Prepară-i meniul preferat.
3. Organizează o cină în doi la restaurant.
4. Poartă rochia lui preferată și aranjează-ți părul așa cum îi place lui.
5. Cumpără-i ceva mic și frivol, ceva ce el nu și-ar cumpăra.
6. Dăruiește-i o poză cu tine, frumos înrămată, sau cu tine și copiii pe care să și-o pună pe birou.
7. Surprinde-l cu o călătorie în care să facă ceea ce-i

place (golf, pescuit, vânătoare) și în care să-i plătești toate cheltuielile.

8. Pune copiii la culcare devreme și pregătește o cină în doi la lumina lumânării.
9. Fă ceva ce-i plăcea foarte mult pe vremea când te pețea.
10. Citiți Scriptura și rugați-vă împreună în mod regulat.
11. Ieșiți împreună la plimbare.
12. Nu-i umple garajul cu gunoaie.
13. Întâmpină-l cu căldură când vine acasă de la servici.
14. Poartă neglijența care-i place cel mai mult sau cumpără-ți o cămașă de noapte foarte atrăgătoare.
15. Spală-i mașina. Uneori, cel mai mărunț gest poate schimba starea lucrurilor în căsnicia ta. Alege ceva ce n-ai mai încercat înainte; nu lăsa comoditatea să prindă rădăcini în relația ta cu soțul tău.

Barbara Rainey, Little Rock, Arkansas

5 nevoi romantice ale unei soții

Pentru majoritatea femeilor, cuvântul romantism înseamnă relație. Mare parte din căsnicie, m-am străduit să învăț și să ajustez acest rezumat al nevoilor romantice ale unei femei. Am dezvoltat lista cu ajutorul observațiilor și conversațiilor cu Barbara și alte femei, dar și prin intermediul studiului cărții Cântarea Cântărilor.

O soție nu are doar cinci nevoi romantice, dar pe acestea le socotesc cele mai importante.

1. Să primească hrană spirituală de la soțul ei. O femeie vrea un bărbat care să o protejeze, căruia să-i pese nu numai de siguranța și de nevoile ei fizice, dar și prin intermediul studiului cărții Cântarea Cântărilor.

O soție nu are doar cinci nevoi romantice, dar pe acestea le socotesc cele mai importante.

2. Să se simtă în siguranță și apărată de soțul ei. Când o soție simte că soțul ei respectă legământul căsniciei, că o iubește și că o acceptă, are toată încrederea să se dăruiească cu totul relației de căsnicie. Sulamita, ținta pasiunii lui Solomon, a zis: „Eu sunt a iubitului meu, și iubitul meu este al meu” (Cânt. Cântărilor 6:3). E clar că se simțea apărată și satisfăcută.

3. Să aibă conversații intime. Mulți soți nu-și dau seama că pentru a fi considerați romantici de către soțiile lor trebuie mai întâi să fie prieteni minunați și să converseze.

Mormăielile și răspunsurile monosilabice la întrebări nu-i fac romantici. Prea multe femei au sentimentul că soții lor n-au nevoie de ele, iar conversațiile plate le confirmă cât de puțină valoare au. Mulți bărbați care se angajează în conversații profunde și romantice în timpul curții își pierd acest talent mai târziu. Redescoperă conversațiile romantice. Angajează-te să înveți să întreții conversații intime cu soția ta și fă din ele o prioritate.

4. Să aibă parte de atingeri tandre și să audă cuvinte blânde. Atingerile pline de tandrețe au o putere extraordinară, fie că e vorba de îmbrățișări strânse sau de sărutări lente. O mângâiere blândă pe obraz, fără conotații sexuale, poate să-i comunice soției: „Te iubesc, scumpa mea, și-mi pasă mult de tine.”

Cuvintele blânde au aceeași putere. Un soț trebuie să-și facă un obicei din a-și lauda și complimenta soția.

5. Să se simtă dorită și prețuită de soțul ei. O soție își dorește un soț care s-o ia în brațe, să o poarte spre castel și să-i spună: „Hai să petrecem timp împreună.” Atenția concentrată e ca aurul prețios într-o relație.

Dennis Rainey, Little Rock, Arkansas

Fă din căminul vostru – mai cu seamă, din dormitorul vostru – un cadru creativ pentru relații sexuale

Dormitorul trebuie să fie un refugiu privat, sigur și romantic, nu un loc în care soțul își repară motocicleta sau în care copiii se joacă făcând sculpturi din aluat.

Când copiii noștri erau încă acasă, Barbara și cu mine ne-am străduit să economisim energie pentru noi doi. Copiii noștri au învățat pe parcursul anilor că lui tati și mami le place să petreacă seri liniștite împreună. Când copiii noștri erau mai mici, uneori ne transformam bucătăria într-un restaurant faimos și special căruia îi dădeam și un nume. Le dădeam voie copiilor să comande mâncare specială dintr-un meniu special.

Barbara și cu mine serveam pe post de bucătar șef și ospătar, iar copiii se distrau învățând câte puțin din ce înseamnă să mănânce la restaurant. Mai târziu, în seara aceea, copiii noștri știau că trebuie să rămână în camerele lor, cu excepția momentelor când trebuiau să meargă la toaletă. La ora 8 seara, Barbara și cu mine ne transforma dormitorul în propria cafenea romantică, unde aduceam o masă mică pe care o împodobeam cu lumânări și flori. Acolo mâncam, povesteam și ne relaxam. Pe măsură ce vorbeam, ne aduceam aminte de ceea ce ne-a atras unul la celălalt, dând prilej scânteii romantismului să se reaprindă. Așa nu trebuia să ne batem capul să chemăm o bonă și nici nu trebuia să părăsim casa pentru a fi împreună doar noi doi.

Caută moduri creative prin care să-și comunici dragostea și angajamentul față de partenerul tău de viață

Când doi oameni se curtează și se gândesc să se căsătorească, adesea găsesc moduri creative de a se peți și de a fi atrași unul de altul. Vorbesc la telefon, își trimit mesaje și flori și pun la cale escapade speciale. Nu-i o rușine că ne pierdem interesul pentru pețit în câteva luni de la nuntă? Trebuie să ne curtăm soțiile cu același entuziasm.

Plănuiește întâlniri speciale și weekenduri doar în doi

Poate te gândești că dragostea romantică nu se plănuiește. Că ea trebuie să fie spontană. Câteodată e adevărat. Dar de cele mai multe ori suntem uimiți de numărul cuplurilor pe care îi întâlnim și care rareori petrec timp semnificativ împreună. Multe cupluri care participă la conferințele noastre pe tema căsătoriei mărturisesc că nu-și dau întâlniri de felul acesta

decât probabil o dată pe an. Ce ne șochează și mai mult sunt cuplurile care recunosc că din luna de miere n-au mai fost plecați niciodată să petreacă un timp doar în doi. Cum e în cazul tău?

Ca un foc zdravăn în șemineu, romantismul n-are nevoie decât de grijă și lemne.

Cunosc un bărbat care a vrut să-și surprindă soția punând la cale o evadare romantică. Cu două săptămâni înainte de momentul plecării, el a început să-i lase indicii mărunte în jurul casei. Dându-i unele puncte de reper, ea trebuia să găsească toate indiciile și să le adune.

În cele din urmă, cu toate indiciile și reperatele primite de la el pe care le-a pus cap la cap, ea a reconstituit harta Noii Anglii. Pe ultima sută de metri, soțul ei i-a spus ce urma să se întâmple, când nu mai avea timp decât să facă bagajele și să-și ia rămas-bun de la copii. Apoi au pornit la drum și și-au petrecut a zecea aniversare a căsătoriei în Noua Anglie. Soția lui povestește și astăzi despre călătoria aceea – și e pregătită pentru încă una.

Ca să reînsuflești romantismul în căsnicia ta nu ai nevoie de o mulțime de bani și adesea nici de foarte mult timp. Nu-ți trebuie decât un angajament pe termen lung să faci asta. Ca un foc zdravăn în șemineu, romantismul n-are nevoie decât de grijă și lemne. Fă-ți timp astăzi să arunci încă un buștean pe foc – căldura emanată merită tot efortul.

Dennis Rainey este președinte și cofondator al FamilyLife, o filială a Campus Crusade for Christ. Rainey este autorul și coautorul a peste o duzină de cărți, inclusiv *Staying Close*, selectată în 1990 ca o carte extraordinară pe tema căsniciei și familiei. Poate fi urmărit zilnic, fiind co-gazda programului național de radio *FamilyLife Today*. El și soția lui, Barbara, locuiesc lângă Little Rock, Arkansas.

Cele zece porunci ale slujitorilor care sunt și părinți

Conform studiilor, a crește într-o casă cu părinți slujitori își are propriile avantaje și dezavantaje. Printre avantaje se numără abilitățile de socializare bine dezvoltate, oportunitățile de interacțiune cu lideri spirituali și rezistență. Pe de altă parte, conform cercetărilor făcute, copiii slujitorilor se află mereu în vizorul altora și li se pretinde mai mult decât altor copii. Pe baza poruncilor date de Dumnezeu lui Moise, iată câteva sfaturi pentru păstori care îndeplinesc și rolul de părinți:

1. Să nu pui slujirea mai presus de Dumnezeu și de familia ta. Dimpotrivă, ține minte că prima ta chemare e să-ți slujești familia în calitate de soț și părinte.
2. Să nu-ți faci idoli. Adu-ți aminte să folosești obiectele și să iubești oamenii, nu invers. Oferă-le copiilor tăi o perspectivă sănătoasă asupra lucrurilor materiale și pune mai mult preț pe relații, dându-te pe tine exemplu în acest sens.
3. Să nu iei în deșert numele Domnului Dumnezeului tău. Dimpotrivă, supune-te autorității lui Dumnezeu și a mai marilor tăi, astfel încât copiii tăi să învețe ce înseamnă supunerea sănătoasă. Ei trebuie să învețe că toată lumea se află sub o autoritate. Structurile de autoritate sunt rânduite de Dumnezeu pentru călăuzirea și siguranța noastră.
4. Să-ți iei o zi liberă pe săptămână. Sabatul acesta să fie o zi de odihnă, de împropătare, de refacere și recreere. Dă-te ca exemplu copiilor tăi în acest sens ca ei să știe că lumea (și slujirea) merge și fără tine și că Sabatul este un dar de la Dumnezeu.
5. Să-ți cinstești proprii părinți. Lucrul acesta îi va ajuta pe copiii tăi să dobândească o perspectivă intergenerațională sănătoasă cu privire la grija față de alții și la viața jertfitoare.
6. Să nu ucizi. În termeni practici, asta înseamnă să binecuvântezi pe cei care te blastămă, să faci bine celor disprețuitori care se folosesc de tine și să vorbești de bine pe cei ce te vorbesc de rău, fiind un bun exemplu pentru copiii tăi. Mai mult decât atât, dă dovadă de un duh iertător.
7. Să nu preacurvești. Fii un exemplu pentru copiii tăi ca ei să vadă că încă ești îndrăgostit nebunește de soția ta, prin dragostea din privirea și gesturile tale, prin cuvintele de încurajare, prin atenția pe care i-o acorzi și timpul pe care-l petreci doar cu ea.
8. Să nu furi. Dă-te exemplu de generozitate, dăruire și slujire copiilor tăi.
9. Să nu depui mărturie mincinoasă împotriva semenului tău. Arată-le copiilor tăi cum să pună preț pe cultivarea încrederii în relații și întreținerea prieteniiilor strănse.
10. Să nu poftesti. Arată-le copiilor tăi ce înseamnă o viață lipsită de nemulțumire, dând dovadă de recunoștință pentru purtarea de grijă a lui Dumnezeu.

Donald A. Lichi, Ph.D, Akron, Ohio

ROMANTISM ÎN 14 ZILE: ACCEPTĂ PROVOCAREA

Reaprinde pasiunea
în căsnicia ta

» SHARON JAYNES

Cucerește-ți din nou soțul

Căsnicia ta are cumva nevoie de puțin ajutor la capitolul romantism? Oare a devenit o rutină zilnică plictisitoare? Dacă da, atunci a sosit momentul să îți condimentezi relația și să reaprini pasiunea cu ajutorul a sute de moduri creative prin care îi poți arăta bărbatului tău cât de mult îl iubești.

Sharon Jaynes, autoare de succes și oratoare, ne oferă surse de inspirație emoționante și idei simple care îți vor face soțul să zâmbescă și care vor reaprinde scânteia în căsnicia voastră. Pregătește-te...

- să îți uluiești soțul cu gesturi simple de afecțiune pe care le va prețui toată viața
- să stârnești pasiunea, care a fost ideea lui Dumnezeu de la bun început
- să privești cum căsnicia voastră devine mai puternică și dragostea voastră mai profundă

Acceptă provocarea „Romantism în 14 zile” și convinge-ți soțul că e cel mai norocos bărbat de pe pământ.

173 p. • 12.5 x 18 cm • 27 lei

Cum pot ajuta păstorii, cuplurile afectate de adulter

de Larry E. Hazelbaker

Cuvântul lui Dumnezeu este plin de exemple de abateri de natură sexuală care scot în evidență prețul pe care-l plătesc cei care se fac vinovați de păcatul acesta (Proverbe 6:27-29; 7:1-23). Unde duc relațiile extraconjugale? Pierderea familiei, a reputației, a locului de muncă, a demnității/stimei de sine, a încrederii și a relației cu Dumnezeu sunt deseori consecințele relațiilor extraconjugale. Ba mai mult, soțul sau soția înșelată va pune întotdeauna la îndoială loialitatea și angajamentul soțului sau soției vinovate de adulter: Dacă el sau ea a fost în stare să înșele, oare mă va înșela din nou?

La începutul aventurii, relația dintre cei doi pare subtilă, nevinovată și inofensivă; dar legăturile dintre ei nu fac decât să sporească și să se întărească. Ispita este atrăgătoare și, de cele mai multe ori, irezistibilă. Odată ce omul decide să muște momeala, este prins în cârlig. De obicei, adulterul nu răsare așa, de nicăieri. În opinia lui Andy Stanley, omul trece hotarul adulterului luând o serie de decizii mărunte și neînțelepte. Există întotdeauna un factor psihologic. Conform teoriei psihologice ale lui Alfred Adler, e ceva firesc ca oamenii să aibă complexe de inferioritate. Și odată ce le au, ei se luptă în permanență să le depășească.

Din experiența mea de consilier, am constatat că sentimentele de inferioritate sunt adesea motivul din spatele adulterului. Omul tinde să graviteze în jurul persoanelor care îi dau sentimentul că are valoare.

Majoritatea oamenilor pe care i-am consiliat spuneau că n-au intenționat niciodată să ajungă la adulter. Dar în cei 30 de ani de slujire și consiliere, am ajuns la concluzia că oamenii ajung la adulter în general din două motive: mai întâi, aceștia nu sunt împliniți în căsnicie. Neglijarea într-o relație dezvoltă un mediu propice inițierii unei relații extraconjugale. În al doilea rând, oamenii par să se apropie de cei care îi validează. Sexul este o sursă puternică de validare.

Așadar, ce trebuie să facă un păstor când un enoriaș comite adulter?

Care sunt îndrumările pe care ar trebui să le dea celor care s-au făcut vinovați de adulter?

Oamenii implicați într-o astfel de relație vin la păstori din diferite motive. Mai întâi, lumea află despre legătura lor amoroasă. Mereu mă surprinde când oamenii sunt surprinși că cineva i-a prins într-o astfel de relație. De ce ar crede cel care se angajează într-o relație extraconjugală că poate face asta fără să fie prins vreodată? La un moment dat, relația extraconjugală se va sfârși – de obicei când unul dintre partenerii implicați îi pune capăt. Iar cel care îi pune capăt, în mod invariabil spune altcuiva despre relație. Fii sigur că păcatele tale vor ieși la iveală.

În al doilea rând, unul dintre partenerii implicați se simte vinovat și începe să caute iertarea. Și, de regulă, acesta ajunge în pragul ușii păstorului. Indiferent de modul sau momentul în care apelează la păstor, rolul acestuia este să-l îndrume spre pocăință, abia după aceea să ia măsuri în privința păcatului. Demersul acesta nu este niciodată plăcut. De fapt, câteodată poate fi riscant. Dacă păstorul află că soțul înșelat este violent, s-ar putea să fie nevoit să ceară ajutor sau chiar să cheme autoritățile.

De îndată ce cuplul (cel care se face vinovat de adulter și soțul sau soția sa) apelează la păstor pentru ajutor, păstorul va trebui să se ocupe de cuplu ca întreg. Am colegi care au păreri diferite în ce privește transparența, dar eu sunt foarte ferm în ce privește acest aspect. A nu spune ceva ca să nu rănești este o atitudine greșită. Cuvântul lui Dumnezeu spune: „Adevărul va va elibera” (Ioan 8:32). Discutarea sinceră a adulterului nu va fi plăcută, dar procesul poate aduce eliberarea.

Care este abordarea potrivită în consiliere atunci când soțul vinovat se căiește?

Depinde de soțul înșelat dacă poate să ierte sau nu. Creștinii cred adesea că trebuie să ierte și să uite. Lucrul acesta nu este întotdeauna ușor și nici n-ar trebui să fie. Isus ne oferă abilitatea de a ierta, de a uita și de a merge mai departe, dar

tot El îi asigură victimei aventurii prelungite permisiunea să divorțeze de soțul care s-a făcut vinovat de adulter.

Chiar dacă soțul vinovat se căiește, adulterul nu poate fi trecut cu vederea ca și când n-ar fi existat. Păstorul poate spera cel mult să le arate celor doi soți pierderile pe care le vor suferi dacă divorțează și să încurajeze reconcilierea lor.

Chiar dacă soțul vinovat se căiește, adulterul nu poate fi trecut cu vederea ca și când n-ar fi existat.

Chiar dacă soțul vinovat se căiește, uneori adulterul în sine este suficient pentru a distruge căsnicia. Dacă atât victima, cât și vinovatul sunt dispuși să-și salveze căsnicia, păstorul trebuie să decidă dacă se poate angaja într-un proces de consiliere pe termen lung.

Dacă păstorul se angajează să le asigure consiliere pe termen lung, el trebuie să înțeleagă că sentimentele vor fi incredibil de puternice de-a lungul procesului, frizând deseori nebunia. Pe parcursul procesului, păstorul ar putea sugera o perioadă de separare a soților.

Dacă victima și vinovatul continuă să locuiască sub același acoperiș, aceștia își vor aduce aminte în permanență de nelegiuirea comisă. Mediul ar fi nesănătos, numai propice sporirii conflictului.

Dacă unul dintre soți suferă într-o oarecare măsură de instabilitate psihică, păstorul i-ar putea recomanda să apeleze la un medic care să-i dea tratament pentru potolirea anxietății. Separarea și medicația le-ar putea asigura soților stabilitate mentală.

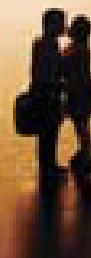
Atâta timp cât soții persistă într-un mediu care favorizează anxietatea, abilitatea lor de a trata în mod rațional problemele importante pe care trebuie să le discute va fi limitată. E ca și cum ai încerca să consiliezi un alcoolic în stare de ebrietate. Consilierea nu va funcționa. Amândoi soții trebuie să fie raționali, dacă vor ca păstorul să-i consilieze și să-i ajute să se împace. Fiecare soț trebuie să fie în stare să gândească limpede.

În consilierea pastorală există câteva abordări diferite în ce privește repararea unei relații când soțul vinovat se căiește, iar celălalt este dispus să-l ierte. Una dintre abordări presupune mărturisirea de către vinovat a fiecărui detaliu al adulterului cu un consilier de față. Acest lucru ajută victima să epuizeze informația încet și sigur. Oamenii au de regulă o imaginație bogată. Deseori reacționează la evenimente închipuite ca și când ar fi reale. Detaliile tănuite, indiferent cât de mărunte, pot deveni sursa unor imaginații foarte vii în mintea soțului înșelat. Totuși, partenerul înșelat trebuie să decidă când destul este destul. El trebuie să aibă ocazia să audă, să înghită și să reacționeze la câte informații are nevoie pentru a începe iertarea.

Cealaltă abordare este: „Ce nu știe, nu-l doare.” Așa cum am afirmat anterior, eu nu sunt de acord cu această abordare. Din nou spun, soțul înșelat trebuie să stabilească cum să rezolve cel mai bine problema.

O greșală majoră și ireversibilă este să-l faci pe soțul înșelat să se simtă vinovat că nu e în stare să uite incidentul. Noi nu suntem Dumnezeu. Putem ierta, dar eu n-am întâlnit niciodată un soț înșelat care să poată uita complet înșelăciunea. Cei care pretind că iartă și uită de obicei își redirecționează furia sau durerea trăind în negare sau pedepsindu-l pe vinovat și refuzându-i dreptul la intimitate și relații conjugale.

Cele patru etape ale începutului unei aventuri¹

Prima etapă: prietenia

Acest pas începe pur și simplu prin purtarea de conversații. Dialogul creează anumite legături între cei doi care își împărtășesc interesele, impresiile despre slujbă, carieră, familie și probleme conjugale. De obicei, cei doi nu știu că se află în această etapă. Pe măsură ce vorbesc, se creează mai multe oportunități de raportare la problemele celuilalt. Și pe măsură ce se cunosc mai bine, conversațiile lor vor deveni mai intime.

A doua etapă: discreția

Acest pas devine evident când cei doi încetează să le spună altora despre relația (legătura) lor specială. Discreția sporește legătura. Cei doi au încredere unul în celălalt; în consecință, ei ajung să discute numai despre lucruri care îi privesc pe ei doi. Nimeni nu-i va înțelege, prin urmare vor începe să se întâlnească în secret ca să discute despre interesele lor.

A treia etapă: întâlnirile

De îndată ce apare discreția, încep și întâlnirile în locuri neadecvate – cafenele, librării. La început, în văzul lumii e cea mai bună tactică fiindcă, la urma urmei, e vorba doar de o cafea. Născocirea motivelor de a se întâlni este un alt pas în cadrul acestei etape. Ei vor inventa motive și/sau probleme care vor cere neapărat ca ei să se întâlnească.

A patra etapă: intimitatea

Relația se transformă din prietenie în aventură. De obicei cuplurile cred că intimitatea/relațiile sexuale determină curmarea relației. Rareori se întâmplă ca doi oameni să ajungă în acest stadiu al aventurii fără să aibă relații sexuale până la urmă. În mod paradoxal, actul în sine îi face pe cei implicați să recunoască că relația lor a ajuns prea departe, dar este prea târziu.

Larry E. Hazelbaker, Ph.D., Lakeland, Florida

¹ Melody Roberts, The start of the Affair – Four Stages, Ezine Articles, <http://ezinearticles.com/?The-Start-of-the-Affair---Four-Stages&id=573596> (accesat în 28 aprilie 2008).

CUM SĂ AJUȚI COPIII AFECTAȚI DE ADULTER

În opinia lui Reginald Adkins, adulterul are cel puțin două consecințe majore asupra copiilor unor părinți care au încălcat fidelitatea conjugală.¹ Mai întâi, îi deposedează de sentimentul de siguranță. În al doilea rând, le complică viitorul, vătămându-i pe viață. Acești copii sunt instabili și au tendința să fie suspicioși în privința celor care doresc să lege o relație cu ei. Se confruntă cu nesiguranță și anxietate. Au mai multe șanse să divorțeze, să devină părinți în adolescență, să aibă greutăți la școală și probleme comportamentale și psihologice. Acești copii au nevoie de oportunități de a procesa nesiguranța provocată de aventura părinților. Sunt cazuri în care copiii părinților căzuți în adulter au nevoie de consiliere. E îngrozitor când lumea ta se năruie. Iar aventurile extraconjugale au potențialul de a năruie lumea unui copil.

Larry E. Hazelbaker, Ph.D., Lakeland, Florida

¹ Reginald Adkins, How Adultery Impacts Children, Elemental Truths, <http://elementaltruths.blogspot.com/2006/10/how-adultery-impacts-children.html> (accesat în 28 aprilie 2008).

Când trebuie păstorul să trimită cuplul la alți consilieri?

Dacă un păstor nu are nici timpul, nici energia necesare să se angajeze într-un proces de consiliere pe termen lung și să fie un susținător emoțional permanent, el trebuie să recomande cuplul unui consilier calificat în domeniul relațiilor și al căsniciei. Totodată, dacă problema depășește abilitatea păstorului de a o soluționa, este momentul potrivit să trimită soții la un specialist. Cuplul s-ar putea să aibă nevoie de un consilier specializat în consiliere maritală și mediere a divorțului pentru consiliere eficientă și consecventă în vederea vindecării.

Păstorii devin deseori frustrați când oamenii nu procesează lucrurile suficient de repede și astfel s-ar putea să forțeze soții să se mute împreună prea curând. Noi trebuie să ținem minte că rolul principal al unui păstor este să-i ajute pe oameni să ajungă la mântuire și să aplice Cuvântul lui Dumnezeu în viețile lor. A pretinde de la un păstor să fie totul pentru toți e pur și simplu nerealist. Un păstor care-și depășește atribuțiile ajunge adesea suprasolicitat. Și dacă face lucrul acesta în mod regulat, se prea poate să clacheze până la urmă.

Păstorii devin deseori frustrați când oamenii nu procesează lucrurile suficient de repede și astfel s-ar putea să forțeze soții să se mute împreună prea curând.

Care este abordarea potrivită în cazul în care soțul vinovat nu se căiește?

Dacă vinovatul nu se căiește, păstorul ar putea să-l trimită la un consilier. Dacă are timp la dispoziție, păstorul poate alege să consilieze victima în mod regulat (o ședință sau două pe săptămână) ca să-i ofere ajutor emoțional și spiritual. Cei care caută consiliere, de obicei găsesc vindecare.

Dacă vinovatul este membru al bisericii tale și nu vrea să se pocăiască sau să se împace cu soția lui, ci continuă să trăiască în adulter, atunci trebuie să-l dai afară din Trupul lui Cristos.

Păstorii pot totodată să-i recomande victimei un avocat care să o ajute cu aspectele legale în ce privește divorțul și

Pentru a avea căsnicii trainice, trebuie să recunoaștem că orice slăbiciune în duhul sau relația noastră fizică poate fi și va fi exploatată de dușmanul sufletelor noastre.

separarea în cazul în care împăcarea e imposibilă. După cum spuneam anterior, un astfel de moment poate genera dezvoltarea unei boli mintale în cazul victimei care suferă. Este greu, dacă nu imposibil, să gândești rațional când afli că soțul sau soția ta te-a înșelat. O persoană aflată în impas poate lua decizii greșite. În consecință, prezența unui consilier spiritual și al unui bun avocat creștin în viața victimei pe drumul spre recuperare este absolut necesară.

Cum rămâne cu disciplina bisericii?

Păstorul trebuie să abordeze problema aceasta cu multă atenție. Membrii bisericii implicați în anumite slujbe în cadrul bisericii locale trebuie să trăiască după standarde înalte. Dacă comit adulter sau alte păcate grave, ei trebuie opriți de la slujire până când trec printr-un proces de restaurare. O femeie sau un bărbat care comite adulter, chiar dacă se căiește, n-ar trebui să mai facă parte din comitet sau să predea la Școala duminicală. Dacă un ușier fură din banii de colectă, nu îi mai permitem să strângă colecta. Tot așa, n-ar trebui să le încredințăm slujbe oamenilor care au încălcat limitele morale ale legii lui Dumnezeu. Dimpotrivă, vinovații trebuie să dovedească Trupului lui Cristos că se supun autorității bisericii și sunt dispuși să accepte disciplina bisericii. Conducerea bisericii trebuie să stabilească dacă un astfel de vinovat poate să fie ușier, să ajute la curățenie sau să se implice în alte slujbe neînsemnate sub raportul influenței și al responsabilității.

La urma urmei, relațiile sunt o entitate impresionantă. Cele mai puternice relații și căsnicii sunt cele consolidate prin legături strânse din punct de vedere spiritual și fizic. Din nefericire, cele mai multe căsnicii nu au nici una, nici alta. Pentru a avea căsnicii trainice, trebuie să recunoaștem că orice slăbiciune în duhul sau relația noastră fizică poate fi și va fi exploatată de dușmanul sufletelor noastre. Trebuie să fim instruiți în astfel de aspecte la momentul potrivit. Din nefericire, cele mai multe cuplurile realizează nevoia aceasta când este deja prea târziu.

Larry E. Hazelbaker, Ph.D., este slujitor ordinar în cadrul Adunărilor lui Dumnezeu, profesor de psihologie și președinte al Departamentului de științe sociale și comportamentale în cadrul Universității Southeastern din Lakeland, Florida. Este, în același timp, și fondator și președinte al Institutului Harbour Inc., o organizație nonprofit care are ca scop slujirea slujitorilor și familiilor acestora.

OPT OBICEIURI ALE CĂSNICIILOR DUPĂ CHIPUL LUI CRISTOS

de Robert S. Paul

Când înveți și predici despre căsniciile sănătoase și când consiliezi cupluri care vor să-și consolideze căsnicia, caută modalități de a împărtăși aceste câteva idei esențiale.

Căsniciile frumoase nu sunt un rezultat al întâmplării. Pot exista câteva mici excepții, dar, în general, căsniciile frumoase se construiesc prin investirea cu credincioșie și dibăcie a timpului și a energiei partenerilor. Domnul nostru dorește ca toți oamenii căsătoriți să aibă căsnicii semnificative și pline de împlinire. El este un Dumnezeu relațional care coexistă într-o treime desăvârșită. Isus a spus că El a venit în lume ca noi să avem viață, și să o avem din belșug (Ioan 10:10). Într-o cultură stricată din punct de vedere relațional, ce poate fi mai important decât ca biserica să arate lumii plinătatea care poate exista într-o căsnicie loială care îi face cinste lui Dumnezeu?

Oamenii cred că noi avem răspunsuri și doresc să vadă că așa cum vorbim, așa și trăim. Tot ei doresc să ne vadă pe fiecare experimentând rodul relației noastre cu Cristos. Ei vor să vadă adevărul cuvintelor noastre. Și de cele mai multe ori, ce le oferim noi nu sunt decât cuvinte goale și speranțe deșarte.

În acest articol, voi evidenția opt obiceiuri, abordări și atitudini care caracterizează căsniciile semnificative, care împlinesc și-I fac cinste lui Dumnezeu. Conceptele acestea sunt dovedite și, din fericire, ușor de înțeles și de aplicat în slujire, precum și în propria căsnicie. Când înveți și predici despre căsniciile sănătoase și când consiliezi cupluri care vor să-și consolideze căsnicia, caută modalități de a împărtăși aceste câteva idei esențiale.

În opinia mea, o căsnicie frumoasă este cea în care ambii soți își iubesc căsnicia și sunt încântați de direcția în care se

îndreaptă ea. Pe lângă asta, căsnicia frumoasă este posibilă când ambii soți împărtășesc dragostea lui Cristos și-L onorează pe El. Pentru a avea o căsnicie frumoasă, soții nici măcar nu trebuie să-și iubească mariajul din aceleași motive, de vreme ce amândoi își prețuiesc căsnicia. Lucrul acesta poate fi o adevărată ușurare pentru mulți soți care au impresia că sunt prea diferiți unul de altul pentru a izbuti în căsnicie.

1. RESPECTAȚI/ONORAȚI DIFERENȚELE

Diferențele au potențialul de a crea provocări în orice relație, mai ales în căsnicie, iar diferențele sunt multe. Intrăm în căsnicie cu personalități diferite, din familii diferite, cu speranțe diferite, cu năzuinți, așteptări și preferințe diferite. De fapt, în multe privințe, căsnicia este în principiu o experiență interculturală. În consecință, când aceste diferențe se ciocnesc una de alta, pot da lesne impresia că sunt o adevărată problemă. În realitate, în mod normal nu diferențele constituie problema într-o căsnicie. Dumnezeu a creat dinadins diferențe între soț și soție, cu scopul și intenția ca noi să le onorăm și să le folosim, nu să le anihilăm (1 Corinteni 12).

Într-o căsnicie care-L onorează pe Dumnezeu, soții știu să-și exprime aprecierea și să prețuiască nu doar ce face celălalt, ci și ce este celălalt. Există nesfârșite ocazii în care cei doi sunt ajutați să se vadă unul pe altul așa cum i-a creat Dumnezeu, cum îi prețuiește și îi iubește El, lucru pe care soții probabil nu reușesc de multe ori să-l vadă. De obicei nu este dificil să observi aspectele problematice ale celuilalt, dar poate fi mai greu să discerni valoarea eternă pe care Dumnezeu a instituit-o în fiecare dintre noi. A identifica, a încuraja și a scoate în evidență lucrurile bune are mai multe șanse de a ajuta la consolidarea unei relații, decât scoaterea în evidență a celor rele.

2. DAȚI DOVADĂ DE UN INTERES REAL FAȚĂ DE PĂRTERNERUL VOSTRU DE VIAȚĂ

Pierderea treptată a interesului sau desconsiderarea este o trăsătură specifică a căsniciilor aflate în declin. Cei mai mulți oameni nu-și dau seama că esența adevăratului romantism este fascinația și interesul arătat unul altuia. În stadiul incipient, soții sunt plini de pasiune, captivați unul de celălalt. Se agață de fiecare cuvânt și se bucură să se cunoască unul pe altul. De fapt, intimitatea poate fi definită ca un periplu al descoperirii și cunoașterii reciproce. Interesul profund față de cineva, care are același interes profund față de tine, te face să te simți bine, îți dă sentimentul că ești iubit și că este cineva căruia îi pasă de tine.

Ca să păstrați romantismul și pasiunea vie în viața de căsnicie trebuie să vă angajați în permanență să vă cunoașteți reciproc. După câțiva ani de căsnicie este ușor să cedați iluziei că n-a mai rămas chiar nimic de descoperit. Însă adevărul este că Creatorul ne-a creat într-un chip atât de minunat și de complex încât nu ne ajunge o viață întreagă pentru a ne cunoaște deplin unul pe celălalt.

Sunt căsătorit cu soția mea de mai bine de 32 de ani și descopăr în permanență lucruri noi despre ea. Și ca să facă lucrurile și mai interesante... ea continuă să se schimbe. Dar asta-i o veste bună de vreme ce esența adevăratului romantism este să fii fascinat de soția mea toată viața. Câteodată mă derutează din cale-afară. La urma urmei, ea este foarte diferită de mine. Cu toate acestea, am învățat să păstrez scânteia dragostei vie propunându-mi să-mi păstrez interesul față de ea și să caut modalități de a-i face de cunoscut faptul că o găsesc captivantă.

3. CONCENTRAȚI-VĂ ASUPRA LUCRURILOR POZITIVE

În această lume decăzută, nu vei duce lipsă de probleme și cusururi. Un soț sau o soție imperfectă și în proces de lucru adesea îți poate da peste cap cele mai bune planuri și să creeze în permanență motive de dezamăgire. Cu toate acestea, neavând prea mult timp la dispoziție zilnic ca să gândești, modul în care îți investești timpul va influența considerabil experiența și sentimentele tale.

Să zicem că ai în medie două ore la dispoziție în fiecare zi ca să te gândești la căsnicia și la soția sau soțul tău. Dacă investești trei sferturi din timpul acela ca să te gândești la lucrurile care te deranjează la el sau ea și doar un sfert ca să te gândești la lucrurile care îți plac și le prețuiești la ea sau la el, ce sentimente vei avea? Probabil negative de trei ori mai multe decât pozitive.

Nu sugerez să ignori lucrurile negative, dar tu decizi în ce-ți investești gândurile. Modul în care investești ceea ce ți-a dăruit Dumnezeu va influența semnificativ ceea ce culegi. Soții care își prețuiesc căsniciile în general petrec mai mult timp gândindu-se la ceea ce le place, iubesc, prețuiesc și apreciază la soțiile și în căsnicia lor (Filipeni 4:8).

4. INVESTIȚI ÎN OAMENI

Biserica împiedică în mod necugetat propășirea căsniciilor reușite și pline de împlinire prin aluziile subtile pe care le face și anume, că odată ce doi soți se căsătoresc, căsnicia lor devine mai importantă decât ei, cei care o constituie. A trăi o viață care să-L cinstească pe Cristos și a avea o căsnicie care să-L cinstească pe Cristos presupune sacrificiu. Însă creșterea, dezvoltarea și bunăstarea soților este esențială.

Nu există căsnicii fără soți, iar căsniciile nu pot fi mai sănătoase decât soții care o constituie. Când doi oameni se

căsătoresc, întreaga responsabilitate a fiecăruia este să devină ceea ce i-a creat și i-a chemat Dumnezeu să fie. În căsnicie, ei nu fac decât să adere la o entitate (căsnicia) pe care trebuie acum să o hrănească și să o consolideze. De fapt, constituenții veșnici ai unei căsnicii sunt soții, nu relația (Matei 22:29,30). Dacă în mod eronat socotim căsnicia mai importantă decât soții, îi încurajăm pe aceștia să se concentreze mai mult asupra vremelniceului, decât asupra eternului.

Isus a spus că cea mai mare poruncă este să-L iubim pe Domnul cu toată ființa noastră și pe semenii noștri ca pe noi înșine (Matei 22:36-40). O căsnicie frumoasă este aceea în care soții găsesc un echilibru sănătos între plinătatea și bunăstarea fiecărui individ și între sănătatea și bunăstarea relației, căutând moalități de a susține scopul esențial al lui Dumnezeu.

Biserica împiedică în mod necugetat propășirea căsniciilor reușite și pline de împlinire prin aluziile subtile pe care le face și anume, că odată ce doi soți se căsătoresc, căsnicia lor devine mai importantă decât ei, cei care o constituie.

5. ÎNVĂȚAȚI SĂ COMUNICAȚI EFICIENT

Cuplurile cu probleme susțin că lipsa comunicării este cauza primordială a problemelor din căsnicia lor. Dată fiind complexitatea inerentă a comunicării verbale, ce ar putea fi mai rezonabil? Mai adaugă la mizele mari ale căsniciei și sentimentele, iar comunicarea devine și mai complicată.

Cuplurile care dau dovadă de satisfacție și bucurie deosebită în căsnicie de regulă spun că le place să vorbească des unul cu celălalt. Un mod eficient de a spori sentimentul de apropiere presupune să-ți împărtășești speranțele și visurile, bucuriile și succesele. Și, de vreme ce adevărata intimitate înseamnă să știi că este cineva căruia îi pasă de tine și care este alături de tine, apropierea presupune să-ți împărtășești și dezamăgirile, durerile, provocările și eșecurile.

Comunicarea sănătoasă în căsnicie este întotdeauna plină de respect și grijă. Ține minte că la mijloc sunt inimile voastre și porunca lui Dumnezeu de a ne păzi inimile mai mult decât orice (Proverbe 4:23).

Comunicarea pe un ton tandru și cald poate fi un bun de preț. Ea presupune răbdare și a vorbi pe rând. În sens elementar, întotdeauna ar trebui să existe un interlocutor și un ascultător în același timp, dând posibilitatea amândurora să-și dovedească interesul și grija pe care o au unul pentru celălalt.

Dacă într-o comunicare sănătoasă este foarte important să înveți să te exprimi clar, a învăța să fii un bun ascultător este cu mult mai greu. Problemele de comunicare apar atunci când ascultătorul doar se prefacă că ascultă, fiind mai degrabă un vorbitor în așteptarea luării cuvântului. În loc să asculte ce spune vorbitorul, el planuiește să-l dezaprobe sau încearcă să-și dea seama cum să-i dovedească acestuia că n-are dreptate. O asemenea abordare nu va transmite niciodată dragoste și preocupare. De fapt mai mult distruge o relație decât o consolidează. Ascultarea sănătoasă presupune să te concentrezi asupra auzirii, înțelegerii și atenției față de vorbitor, fiindcă pentru tine contează ceea ce spune și simte celălalt în timp ce-ți comunică gândurile și sentimentele sale.

6. FUNCȚIONAȚI CA O ECHIPĂ

Marele șiretlic al dușmanului este să-i facă pe soți să-și ia ochii de la Satan, adevăratul lor dușman, și să se privească unul pe celălalt ca adversari. Când ne angajăm în lupte de putere, căutând să câștigăm (sau să nu pierdem, care în esență înseamnă același lucru), îi oferim un avantaj diavolului. Scriptura spune că o casă dezbinată împotriva ei înșiși nu poate dăinui (Marcu 3:23-25). Nu recomand niciodată reguli echitabile de luptă în căsnicie. Eu nu vreau să mă cert cu soția mea. Ea nu este dușmanul meu. Eu nu vreau să fac din casa mea un teren de luptă.

Căsnicia este un sport de echipă. Soții trebuie să discute diferențele. Dar modul în care abordează fiecare aceste diferențe schimbă situația. Satan vrea să credem că de fapt ar trebui să existe un câștigător și un învins într-o neînțelegere conjugală. Însă, când faci parte dintr-o echipă, fie câștigi în echipă, fie pierzi în echipă. Ideea de a câștiga sau a pierde este o iluzie din adâncul iadului.

O căsnicie de succes adoptă politica *niciun învins* în care niciunul dintre soți nu acceptă ca celălalt să iasă dintr-o neînțelegere cu sentimentul că e un învins. Ei sunt lucrători împreună cu Domnul și-L lasă pe Dumnezeu să-i ajute să găsească soluții care să le convină la amândoi. Ei depășesc neînțelegerile într-un mod care să le dea sentimentul divin al păcii și victoriei.

Câteodată chiar Dumnezeu călăuzește soții spre soluții imposibile omenește vorbind. Uimitor este că, prin harul lui Dumnezeu, noi nu trebuie să ne limităm prin ceea ce pare imposibil omenește vorbind. Domnul nostru este devotat bunăstării și unității noastre. El ne va împăca cu El dacă îi dăm voie.

7. CREAȚI UN MEDIU CONJUGAL IDEAL

Dumnezeu ne-a creat să tânjim după o relație intimă profundă. Nicio relație nu poate satisface mai bine această nevoie decât căsătoria. Satisfația intimității înseamnă să cunoști și să fii cunoscut de celălalt. Lucrul acesta presupune multă deschidere și vulnerabilitate, mult curaj.

Să iubești pe cineva suficient de mult încât să-ți deschizi inima înseamnă să te expui riscului de a fi rănit. Cu toții am fost răniți în relațiile noastre. În consecință, ne străduim să cultivăm intimitatea cu o atitudine prudentă și protejată. Îmbrăcăm tot felul de armuri ca să nu mai fim răniți încă o dată. Din nefericire, ca să intri într-o relație intimă și profundă trebuie să fii deschis, să fii gol și să nu-ți fie rușine, așa ca la început (Genesa 2:25), și, totodată, să nu-ți fie frică.

Ca să te simți relaxat și să fii deschis într-o relație intimă înseamnă să te simți cu adevărat în siguranță la nivel fizic, psihic, emoțional și spiritual. În 1 Ioan 4:18 scrie: „În dragoste nu este frică, ci dragostea desăvârșită alungă afară frica.” Cuplurile care vor să crească și să experimenteze cele mai semnificative profunzimi ale intimității, precum și cele mai pline de împlinire, trebuie să înțeleagă lucrul acesta și să facă o prioritate din crearea unui refugiu în sânul căsniciei. Ei își fac timp să înțeleagă ce înseamnă asta pentru celălalt și lucrează atât individual, cât și împreună la crearea acestui mediu.

8. FIȚI UNIȚI ÎN PLANUL LUI DUMNEZEU

Dumnezeu a creat căsnicia pentru a ilustra relația pe care o are El cu Mireasa Lui, Biserica (Efeseni 5:32). Planul Lui este ca mariajul să fie permanent, cum este angajamentul Său față de noi. Cu siguranță Domnul nostru iubitor și devotat vrea ca

prin căsnicie să fim binecuvântați, dar mai mult decât atât, El dorește ca mariajul nostru să-L reflecte în mod pozitiv. Așadar, în esența ei, căsnicia are un scop fundamental – acela de a fi un mijloc de împlinire a planurilor lui Dumnezeu.

Cuplurile căsătorite și înfloritoare vor căuta cu tot dinadinsul modalități de a-L sluji pe Dumnezeu prin căsnicia lor. Din momentul în care Isus ne-a cumpărat cu un preț, fericirea personală și împlinirea nu pot fi supremul nostru scop. Cu toate acestea, una dintre cele mai profunde mistere ale credinței noastre este legătura dintre noi, în postura noastră de robi, și inima plină de iubire a Tatălui care dorește lucruri minunate pentru noi. A căuta împreună să ne punem la dispoziția lui Dumnezeu ca El să-ți poată împlini planurile și obiectivele, atât la nivel individual, cât și la nivel de cuplu, ne ajută să descoperim o semnificație profund satisfăcătoare a căsniciei noastre care îl are în centru pe Cristos, una care întrece cu mult sentimentul trecător de fericire.

Domnul nostru, Creatorul și Susținătorul universului, nu doar că ne iubește; El însuși este întruchiparea dragostei (1 Ioan 4:8). În ultimă instanță, El dorește ce este mai bun – personal și relațional – pentru copiii Săi. Cele mai profunde dorințe și tânjiri ale noastre sunt împlinite doar în El. Iar cea mai mare speranță pe care i-o putem oferi acestei lumi înfometate și pierdute este dovada a ceea ce pretindem că este cu puțință în Cristos. Pe măsură ce îl vom lăsa pe Cristos să ne umple viețile, însuși ființele noastre îl vor reflecta pe El, iar lumina Lui va străluci prin noi. Așa vom depune o glorioasă mărturie despre Cristos pe care o vor vedea toți. Îți poți imagina vreo altă cale mai impresionantă de a-i atrage pe oameni la Cristos dacă nu dovedind prin viețile noastre libertatea, bucuria, puterea și pacea care știm că sunt posibile cu Domnul nostru?

În același timp, cultura noastră care abundă în căsnicii ruinate își pierde repede speranța că mai există căsnicii de-o viață care să fie și pline de împlinire. Noi îl slujim pe Dumnezeu cu partenerul nostru de viață când lucrăm împreună cu El la crearea unei căsătorii frumoase. Împreună noi depunem mărturie despre Dumnezeu și lucrurile care sunt posibile împreună cu El. Când îi dăm voie lui Dumnezeu să ne captiveze inimile și să ne ajute să creștem în căsnicie, de fapt noi lucrăm împreună cu El la creșterea Împărăției Sale. Umblarea împreună cu Cristos în căsnicia noastră este câștigul nostru suprem.

Când lucrăm la promovarea unei biserici cu familii și căsnicii sănătoase, care îl au pe Cristos în centru, vom depune mărturie împotriva curentului, lucru care va atrage atenția celor din jur. Unde altundeva pot exista căsnicii înfloritoare? Nicăieri. Oamenii vin la noi să caute ajutor și speranță. Prin harul lui Dumnezeu, noi avem o direcție, avem oportunitate și avem atât ajutor, cât și speranță de oferit.

Robert S. Paul, co-președinte și consilier principal în domeniul căsniciei la National Institute of Marriage din Branson, Missouri.

DIVORCE
RECOVERY

Slujirea familiilor afectate de **DIVORȚ** de Jane D. Richard

Iată câteva dintre cele mai bune practici prin intermediul cărora
biserica îi poate ajuta pe cei divorțați.

Am întrebat o prietenă cum a reacționat biserica la aflarea
aveștii despre divorțul ei iminent. Ea s-a plâns zicându-mi:
– Când intru în biserică, mă simt ca și când aș fi Hester
Prynne în versiune modernă. Numai că în loc de litera stacojie
A, am impresia că port pe frunte un mare D. Puțini oameni
știu cum să reacționeze față de mine. Mă simt compătimită
de unii, ignorată de alții și respinsă de cei mai mulți. Nu știu
ce să zic, și nici ei. Poate va trebui să caut o biserică nouă sau
să stau departe de biserică o vreme, până se rezolvă această
problemă.

Cât de dureros este să afli respingere tocmai în locul în
care ar trebui să primești speranță și vindecare! Consilierii aud
adesea aceleași plângeri de la clienții lor. Diana Garland scria:
„În loc să găsească în biserică un loc unde să-și împărtășească
poverile cu alții, unele familii cred că cele mai dureroase
poveri ale vieții de familie... sunt rușinoase și prin urmare
trebuie ascunse de restul congregației. Câteodată, bisericile
mai degrabă își impușcă răniții decât să le poarte de grijă.
Cuplurile care trec prin divorț... se simt mai confortabile să
părăsească biserica decât să caute sprijin și îngrijire acolo.”¹

¹ Diana R. Garland, *Family Ministry: A comprehensive Guide* (Downers Grove, Illinois: InterVarsity Press, 2012), 12.

Bisericile ar trebui să fie primul loc unde să alerge oamenii
răniți, nu un loc din care să plece discret.

Iată ce afirmă David și Lisa Frisbie: „Probabil că bisericile
nu intenționează să transmită acest mesaj. Totuși, soții
divorțați pot simți numaidecât că nu se mai încadrează.”²
Majoritatea oamenilor recunosc că divorțul este cel mai
stresant eveniment din viață, cu toate acestea multe biserici
nu profită de oportunitatea aceasta ca să împărtășească
dragostea lui Cristos care a spus: „Aceasta este porunca Mea:
să vă iubiți unii pe alții așa cum v-am iubit Eu” (Ioan 15:12).

În opinia lui Elizabeth Marquardt, biserica acordă ajutor
familiilor afectate de divorț doar în 25% dintre cazuri.³ Asta
înseamnă că mii de alte biserici nu profită de ocazia de a sluji
nenumăraților suferinzi, nici din biserica lor, nici din afara
ei. Slujirea celor divorțați este un câmp de misiune gata de
seceriș (Ioan 4:35).

Cum poate biserica să ajute persoanele și familiile rănite
afectate în prag de divorț? Iată câteva dintre cele mai bune

² David & Lisa Frisbie, *Moving Forward After Divorce: Practical Steps to Healing Your Hurts, Finding Fresh Perspective, Managing Your New Life* (Eugene, Oregon: Harvest House, 2006), 21.

³ Elizabeth Marquardt, *Between Two Worlds: The Inner Lives of Children of Divorce* (New York, New York: Crown Publishers, 2005), 155.

practici prin intermediul cărora biserica ta îi poate ajuta pe cei divorțați:

Inspiră-te din experiența membrilor din biserică

Învăță din experiența membrilor din biserica ta. Recrutează membri puternici din punct de vedere spiritual care au trecut prin divorț și s-au vindecat, fie că au divorțat ei înșiși, fie sunt părinți ai căror copii au divorțat sau copii ai căror părinți au divorțat. Încurajează-i și instruieste-i să fie alături, ba chiar să se împrietenească cu cei care sunt în proces de divorț. Adesea o singură persoană poate schimba situația într-un mod uimitor în viața unei persoane care divorțează – el sau ea devine un punct de cotitură înspre o nouă direcție. Implementează și cultivă un mediu ca cel descris în 2 Corinteni 1:4: „Cel Care ne mângâie în toate necazurile noastre, pentru a-i putea mângâia pe cei ce sunt în orice necaz, cu mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu...”

Bisericile pot realiza lucrul acesta la modul formal sau informal, în întâlniri individuale sau de grup pentru a asigura sprijin.

Înfruntă realitatea

Ocupă-te de nevoile emoționale care însoțesc divorțul. Fii alături de persoanele sau familiile care se confruntă cu emoții instabile și tulburătoare – mânie, abandon, depresie, dezorientare, trădare, respingere, îngrijorare, disperare, vinovăție și rușine. Invită-i să-și împărtășească poveștile și sentimentele, individual sau în grup. Instituie un mediu plin de compasiune în rândul membrilor bisericii. Fă din biserica ta un refugiu pentru soții separați sau divorțați, îngăduindu-le să fie vulnerabili prin gândurile și sentimentele lor. Înfruntă realitatea că infidelitatea este factorul esențial în majoritatea cazurilor de divorț.

Nu dilua discuțiile evitând subiectele stânjenitoare. Nu-ți fie teamă să te angajezi în conversații cu subiecte tabu precum sexualitatea sau singurătatea. Cei care au ajuns singuri din nou au cu siguranță lupte în acest domeniu.

Timothy Keller spunea că persoanele singure care doresc să aleagă calea castității „au nevoie de o comunitate creștină. ...Ei ar trebui să fie într-o comunitate cu oameni singuri care nu apelează la standardele lumii – frumusețe fizică și bogăție – ca bază pentru alegerea unui partener... Un alt semn al acestei comunități ar trebui să fie discuțiile sincere și deschise despre perspectiva Bibliei asupra sexului în viață și relații. Cu cât creștinii singuri sau căsătoriți vor medita mai mult la învățătura Bibliei cu privire la această temă și o vor respecta, cu atât vor găsi mai mult sprijin în ea.”⁴ Fii pregătit să dai sfaturi și încurajare cu scopul de a ajuta persoanele singure să ia decizii care să-L onoreze pe Dumnezeu într-o cultura saturată de sex.

Demonstrează dragostea lui Cristos

Mila triumfă asupra judecății (Iacov 2:13). Te confrunți cu limite sau bariere când trebuie să manifesti dragostea agape? Demonstrează dragostea lui Cristos față de cei care vor să depășească durerea divorțului. Soții Frisbie afirmă: „Să ai

acces la un ascultător obiectiv poate constitui diferența dintre stagnare și creștere, dintre a rămâne împotmolit în trecut și a păși cu încredere spre viitor.”⁵ Fii dornic și dispus să-i ascuți și să-i lași să-și spună povestea. „Purtați-vă poverile unii altora și veți împlini astfel legea lui Cristos” (Galateni 6:2). În calitate de păstor, recunoaște și conștientizează de la amvon modul în care suferă cei divorțați mai cu seamă în timpul sărbătorilor tradiționale care se petrec de obicei în familie (Crăciun, Paște, Ziua Recunoștinței, Ziua Mamei, Ziua Tatălui). Faptul că dovedești sensibilitate cu astfel de ocazii îi va ajuta să știe că nu ai uitat despre suferința lor.

Creează programe pentru copii și tineri

Dedică timp și resurse pentru a aborda nevoile emoționale și temerile copiilor afectați de divorț. Majoritatea divorțurilor au copii. În Matei 18:5, Isus a spus: „Și oricine primește în Numele Meu pe un astfel de copil, pe Mine Mă primește.” Garland scria: „Pe tineri și adolescenți îi ajută faptul că știm despre suferința lor și că nu sunt singuri. ...Copiii se confruntă adesea cu anxietate și furie, tristețe și dor tainic ca părinții să se împace, stimă de sine scăzută, autoînvinuire în cazul prezenței minime sau absenței totale a vizitelor unui părinte, vinovăție când simt că ei ar fi cauza divorțului, loialități împărțite, încântare sau neliniște când apare un partener nou în viața părintelui, competiție cu noul partener din viața părinților, furie când noul partener încearcă să-și asume în mod activ rolul unui părinte și confuzie în cazul unei noi căsătorii. Membrii adulți ai comunității de credință le pot asigura un refugiu, un loc unde să-și exprime sentimentele, să găsească sprijin și să limiteze durerea divorțului astfel încât copiii și adolescenții să se poată implica și participa din nou la jocuri și în activități normale. Ajutorul acesta poate fi oferit prin intermediul prietenilor sau prin participarea regulată la programele bisericii sub îndrumarea unor lideri maturi și sensibili la nevoile lor. Ajutorul mai poate fi oferit și direct, prin grupuri de sprijin create pentru copii și adolescenți.”⁶

Felul în care bisericile tratează și reacționează la divorțul părinților lor influențează foarte mult felul în care copiii privesc și acceptă biserică la vremea când devin adulți.

Felul în care bisericile tratează și reacționează la divorțul părinților lor influențează foarte mult felul în care copiii privesc și acceptă biserică la vremea când devin adulți. Elizabeth Marquardt, Amy Zietlow și Charles E. Stokes, autorii cărții *Does the Shape of Families Shape Faith?* [Modelul familiilor modelează credința?], le oferă următoarele câteva recomandări păstorilor, liderilor de tineret și susținătorilor acestora:

- Creați un mediu sigur pentru copiii părinților divorțați.
- Ascultați și permiteți copiilor părinților divorțați să aibă îndoieli și să se străduiască să-și găsească scopul când vine vorba de credință.
- Fiți exemple de credință pentru ei.

⁴ Timothy & Kathy Keller, *The Meaning of Marriage: Facing the Complexities of Commitment with the Wisdom of God* (New York: Penguin Group, 2011), 227, 228.

⁵ Frisbie, op.cit., 27.

⁶ Garland, op. cit., 234, 235.

– Dacă sunteți căsătoriți, fiți un soț model. Tinerii pe care îi sluiți privesc modul în care interacționați cu soțiile voastre și vă împliniți promisiunile conjugale.

– Divorțul modelează povestea vieții fiecărei persoane. Un om ar trebui să abordeze divorțul atunci când își dezvăluie propria viață și când își mărturisește credința.

– Fiți autentici și ascultați.

– A recunoaște trauma sau rana făcute de divorț în viața unui tânăr poate să aibă un rol profetic și să facă loc vindecării și speranței.⁷

– Depuneți eforturi pentru a înființa misiuni consacrate familiilor mixte și provocărilor specifice ale acestora.

Caută să te concentrezi asupra altora

Dezvoltă oportunități de slujire pentru cei aflați în proces de vindecare, conștient fiind că cea mai bună cale de a te vindeca este să slujești altora. Persoanele divorțate, în curs de recuperare, pot găsi scop și împlinire în ajutorarea celor care trec prin aceleași probleme prin care au trecut ei. Dezvoltă programe în acest scop.

Recuperarea după divorț seamănă mai mult cu un maraton decât cu un sprint. Acceptă faptul că recuperarea este un proces îndelungat. Persoanele afectate au nevoie aproape sigur de cel puțin doi ani ca să simtă că și-au revenit. Aceste programe presupun răbdare și perseverență. Învață și amintește-le celor implicați despre speranța descrisă de Pavel în Romani 12:12: „Bucurați-vă în speranță! Răbdați în necaz! Stăruți în rugăciune!”

Probabil că un plus al oricărui program de recuperare după divorț este posibilitatea de a oferi ajutor persoanelor care nu merg la biserică, comunității mai largi. Mulți oameni care nici nu se gândesc să frecventeze slujbele divine sunt dispuși să participe la grupurile de sprijin, mai cu seamă dacă știu că membralitatea nu este o condiție necesară pentru a se alătura acestui grup. Și odată înscriși în program, bisericile au o șansă unică de a le atrage atenția asupra celolalte activități și programe, de a-i invita să participe la slujbe și, mai important, de a le împărtăși lor și copiilor lor despre dragostea lui Cristos. Mike Clarensau spunea așa: „Există o misiune de luat în considerare. Isus s-a dus la fântâna din Samaria dorind mai mult decât o conversație banală. El i-a arătat dragoste femeii din casa lui Simon ca ea să poată avea o relație cu Creatorul ei. ...Dragostea de care a dat dovadă a făcut din Vestea Bună știrea zilei și din anunțurile despre

⁷ Elizabeth Marquardt, Amy Zietlow & Charles E. Stokes, *Does the Shape of Families Shape Faith? Challenging the Churches to Confront the Impact of Family Change* (New York: Institute for American Values, 2013), 63.

vindecări mai mult decât propagatoare de minuni. Dragostea era mesajul, iar dragostea a schimbat vieți.”⁸

Aplanează conflictul, încurajează împăcarea

Încearcă să neutralizezi conflictul între soții care sunt în proces de divorț sau care se gândesc să divorțeze. Stai de vorbă cu inițiatorul divorțului și accentuează potențialul, posibilitățile și avantajele împăcării. Lucrul acesta presupune abordarea uneia dintre cele mai spinoase decizii în cazul fiecărei persoane afectate de divorț – iertarea. Este ce mai dificilă provocare, dar probabil și cea mai importantă și mai răsplătită. Când consiliezi soții care se luptă să rămână împreună, ajută-i să înțeleagă că, deși a-și rezolva conflictele poate părea o sarcină dificilă, la fel este și procesul divorțului. Atâta timp cât soții trebuie să-și rezolve problemele fiecare în dreptul lui, fie că divorțează, fie că n-o fac, ce-ar fi să-i încurajezi să lămurească problemele apelând la consiliere înainte să aleagă să divorțeze?

Pune-ți încrederea în Domnul

Pune-ți încrederea în Domnul în vederea călăuzirii și susținerii programului de îngrijire după divorț: „Dacă nu zidește Domnul o casă, în zadar trudesce cei ce o zidesc” (Psalmii 127:1). Recrutează membri care să se roage regulat – individual și în grup – pentru lucrare. Încurajează creșterea spirituală prin intermediul programelor de ucenicie și a grupurilor mici. Încrederea în Domnul este cheia oricărei însănătoșiri.

Indiferent de mărimea bisericii tale, cere-I Domnului să-ți arate chiar acum de unde poți începe să slujești celor divorțați din biserică și din afara ei. Străduiește-te să te raportezi la ei așa cum a făcut Isus – cu intenție și dragoste. Divorțul este devastator, dar ai o opțiune. Poți fie să-l ignori, fie să accepți realitatea lui și să demonstrezi dragostea necondiționată a lui Cristos.

Jane D. Richard, M.A., L.P.C.C., consilier,
Emerge Counseling Services, Akron, Ohio.

⁸ Mike Clarensau, *From Belonging to Becoming: The Power of Loving People Like Jesus Did* (Springfield, Missouri: Influence Resources, 2011), 78.

CUM SĂ SLUJEȘTI FAMILIILOR MONOPARENTALE

de Mark E. Strong

Famiile monoparentale sunt o realitate tot mai des întâlnită, iar biserica trebuie să fie pregătită să le slujească. Iată cum.

„Femeie tânără – femeie bătrână” este o carte poștală germană din 1888 care oferă o renumită iluzie optică. Prima oară când am văzut ilustrata stăteam împreună cu un grup de copii în jurul unei măsuțe. În timp ce ne uitam stăruitor la imagine, auzeam în jurul meu numai: „N-o văd pe ea. O văd pe ea. O vezi acum?”

Pe ilustrată e imaginea unei femei tinere și a unei femei bătrâne. La o privire superficială, ai putea crede că vezi doar chipul unei femei tinere care poartă o bonetă; însă nu doar tână apare în imagine. La o privire mai atentă, poți vedea și imaginea unei bătrâne.

Citește Geneza 21:8-21 prin ochii unor copii. Privește stăruitor până vezi ambele femei din imagine.

Prima femeie e ușor de observat. Numele ei e Sara și ea e plină de bucurie fiindcă Dumnezeu tocmai i-a îndeplinit dorința inimii. După mulți ani de infertilitate, ea îl naște pe fiul ei Isaac. În portretul ei, râsul îi umple inima și căminul fiindcă a experimentat împlinirea promisiunii lui Dumnezeu. Ea îi are pe soțul ei Avraam, pe fiul ei, Isaac, și binecuvântarea prezenței lui Dumnezeu.

A doua femeie este puțin mai greu de observat în imagine. Ea se numește Agar. Agar și fiul ei, Ismael, nu sunt în plan principal. Din punct de vedere teologic, ei se află în tabăra greșită. Ei nu reprezintă idealul. Așadar, iată ce spune Sara: „Alung-o pe această roabă și pe fiul ei, căci fiul acestei roabe nu va moșteni împreună cu fiul meu, cu Isaac” (v.10). În consecință, la clipeală de ochi, Agar devine mamă singură fără niciun sprijin.

Avraam îi alungă pe Agar și pe fiul ei din familie doar cu un rucsac cu mâncare în spinare și un burduf cu apă. Capitolul se încheie cu criza lui Agar și Ismael și strigătul mamei după ajutor. Dumnezeu le oferă ajutorul de care au nevoie. Imaginea nu este idealul, dar este o realitate.

În ce privește familia, biserica are un ideal. Noi credem că familia constituită dintr-un soț, soție și copii este ideal și biblic. Convingerea noastră cu privire la acest ideal ne face să ne investim resursele și toate mijloacele pe care le avem la dispoziție ca să consolidăm acest ideal de familie. Ne dorim ca familiile noastre să fie înfloritoare și sănătoase. Cu toate acestea, nu putem să ne uităm doar la familia ideală din imagine. Familia monoparentală este o realitate tot mai des

întâlnită, iar biserica trebuie să fie pregătită să îi slujească în același fel.

ASCENSIUNEA FAMILIEI MONOPARENTALE

Suntem conștienți că societatea noastră încearcă să elimine familia tradițională. Schimbarea perspectivelor și a atitudinii societății față de familie, căsătorie între persoanele de același sex, divorțul, conviețuirea și alte uniuni debilitază instituția familiei. Observăm impactul cultural pe care îl are acest declin asupra căsniciei.

Rata căsătoriilor a scăzut în rândul albilor, negrilor și hispanicilor în ultimii cincizeci de ani, dar prăbușirea cea mai pronunțată se resimte în rândul negrilor. În 1960, negri adulți erau căsătoriți în proporție de 61%. În 2008, rata căsătoriilor în rândul lor a scăzut cu 32%. În rândul albilor, rata căsătoriilor a scăzut de la 74% în 1960 la 56% în 2008. Rata căsătoriilor în rândul hispanicilor se apropie mai mult de cea a albilor. În 2008, 50% dintre adulții hispanici erau căsătoriți.¹

Odată cu declinul căsătoriilor a crescut și numărul copiilor născuți în familiile monoparentale.

Schimbările tiparelor conjugale a avut o influență majoră asupra vieții copiilor. Mulți dintre ei nu mai consideră căsnicia ca o condiție necesară pentru a fi părinți.

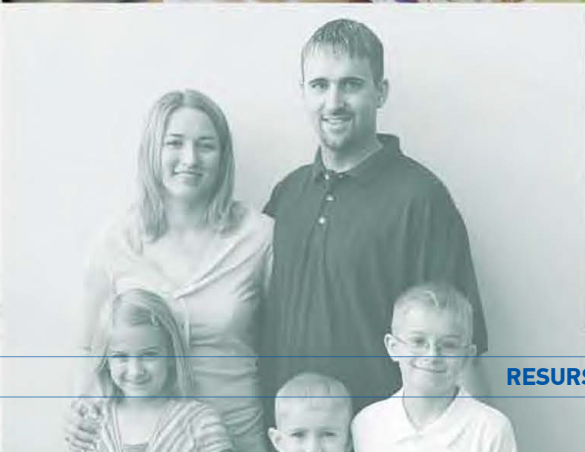
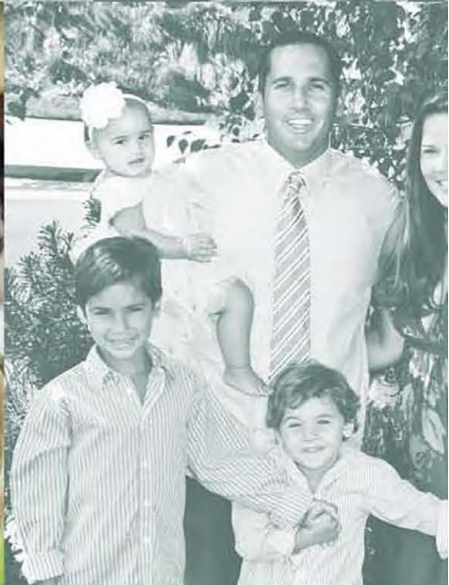
În ultimii cincizeci de ani, numărul copiilor născuți de mame necăsătorite a crescut dramatic – cu 41% în 2008 față de 5% în 1960, adică de opt ori mai mult. Această tendință a contribuit la scăderea numărului copiilor sub 18 ani care locuiesc cu amândoi părinții – de la 87% în 1960 la 64% în 2008.²

În ultimii cincizeci de ani, numărul copiilor născuți de mame necăsătorite a crescut dramatic – cu 41% în 2008 față de 5% în 1960, adică de opt ori mai mult.

Lucrul acesta înseamnă în esență că patru din zece copii locuiesc în cămine monoparentale. Procentajul e chiar mai mare în rândul grupurilor etnice. La fel de șocant este faptul

¹ The Pew Research Center, *The Decline of Marriage, and the Rise of New Families*, 18 noiembrie 2010, p.9. <http://www.pewsocialtrends.org/files/2010/11/pew-socialtrends-2010-families.pdf> (accesat în 16 aprilie 2013).

² Ibid., p.2

că aproximativ 44 de milioane de copii nu au prezență masculină în casă. Punct.³

Femeile devin mame singure în nenumărate feluri. Deși este important să înțelegem cum au ajuns într-o astfel de situație, este mult mai important să înțelegem cine sunt ele și încotro se îndreaptă. Aceste realități ar trebui să ne îmboldească la fapte pline de dragoste în calitate de lideri și păstori de biserici. Nu ne putem concentra doar asupra modelului ideal de familie (Avraam și Sara). E necesar să privim peisajul în care slujim și să le vedem pe Agar și pe copiii lor care strigă către Dumnezeu după ajutor și apoi să le ajutăm.

NEVOILE MAMELOR SINGURE

În Geneza 21:16 scrie: „Și apoi [Agar] s-a dus și a șezut singură la depărtare, cam până unde zboară o săgeată trasă de arc, căci își zicea: «Să nu văd moartea copilului.» Și, șezând la depărtare, și-a ridicat glasul și a plâns.” Plânsul lui Agar a fost o pledoarie pentru viață. Fiecare lacrimă a fost un strigăt la Dumnezeu pentru nevoile ei și ale fiului ei. Poate că noi nu vedem lacrimile, dar ele curg în inimile și pe obrajii multor mame singure și astăzi.

Nevoile mamelor singure variază; nu poți pretinde că toate au aceleași nevoi. Totuși, iată câteva nevoi și probleme comune:

Presiunile financiare. Leslie este o mamă singură deosebită și un stâlp al comunității. Când am întreat-o care sunt problemele cu care se confruntă ca mamă singură, în topul listei ei erau problemele financiare. Mi-a spus că atunci când a devenit mamă singură, creditul ei s-a dus pe apa sâmbetei. În fiecare zi se confrunta cu aceeași problemă: îmi plătesc factura de încălzire sau îmi hrănesc fiica? Decizia de a-și hrăni fiica a însemnat tăierea de la încălzire și încă o pată neagră pe scorul ei de credit.

Constrângerile financiare determină calitatea asistenței medicale și a educației pe care copiii o vor primi. Acestea creează susceptibilitate mai mare la alte probleme sociale și boli.

Luarea deciziilor. Într-o familie cu doi părinți, soții sunt binecuvântați că pot să discute problemele și să se roage împreună pentru ele. Mamele cu care vorbesc își exprimă adeseori frustrarea că trebuie să ia toate deciziile în privința gospodăriei și a copiilor de unele singure. Această responsabilitate le apasă mult, mai ales pe cele care nu au parte de sprijin adecvat.

Timp pentru ele. Mamele singure sunt solicitate în fiecare moment al zilei. Nu au pe cine trimite la doctor cu copiii, nu au părinți pe care să-i trimită la ședințele cu părinții. Multe mame singure s-ar bucura să aibă un moment de răgaz în care să se deconecteze de toate provocările zilnice pe care le presupune conducerea căminului de una singură. Pe lângă asta, le lipsește nu numai timpul, ci și resursele ca să se dezvolte personal.

Raportarea la băieții lor. Mamele singure sunt frustrate că nu sunt în stare să vorbească cu băieții lor despre chestiuni specifice masculine. Fac tot ce pot; totuși, nu se simt capabile

să dea sfaturile unui tată. Nu este plăcut nici să-i disciplineze tot timpul.

Asistență în gospodărie. Fran și-a crescut copiii singură. Ea îmi spunea că era frustrant să nu știe ce să facă când i se infiltra apa prin acoperiș, când mecanicul o păcălea la preț sau când trebuia să cheme pe cineva să joace fotbal cu băiatul ei.

Lista nu este deloc comprehensivă. Totuși, dacă îți faci timp să ascuți inimile mamelor singure din biserica sau locul în care slujești, vei descoperi problemele care le nedumeresc. Nu doar mamele singure plâng; chiar și copiii lor o fac.

NEVOILE COPIILOR

Dumnezeu a văzut nu doar lacrimile lui Agar, ci a auzit și plânsul băiatului (Geneza 21:17). Copiii din familiile monoparentale au aceleași nevoi ca și copiii cu doi părinți în aceeași casă. Însă acestora le lipsește tatăl care, spune Biblia, este responsabil să ajute la împlinirea acelor nevoi. În cartea mea, *Church for the Fatherless* [Biserică pentru cei fără tată], am enumerat nouă responsabilități biblice pe care tații trebuie să le împlinească pentru a satisface nevoile copiilor:

1. Nevoia de a se simți prețuiți și iubiți. Nevoia de siguranță emoțională și bunăstare.
2. Nevoia de educație și îndrumare morală.
3. Nevoia de apartenență și identitate, de a ști că fac parte dintr-o familie și comunitate iubitoare.
4. Nevoia de siguranță care decurge dintr-o relație cu un tată accesibil și prezent.
5. Nevoia de instruire și învățare în vederea dezvoltării abilităților pentru viață.
6. Nevoia de a fi învățați despre Dumnezeu, ca ei să-și poată cultiva propria relație cu Dumnezeu Tatăl.
7. Nevoia de limite și responsabilizare.
8. Nevoia unui tată evlavios și tangibil ca exemplu de viață.
9. Nevoia de protecție și binecuvântarea de a avea tată și mamă în familie.⁴

În dreptul celui de-al treilea aspect, vreau să subliniez faptul că nu e suficient ca un copil să aibă cea mai bună mamă din lume. El tot va tânji în adâncul sufletului său după validarea unui tată. Isus, Fiul Dumnezeului Celui Viu, a primit validarea Tatălui Său la botez. Dumnezeu a vorbit din cer și a zis: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea” (Matei 3:17). Dacă Isus a avut nevoie de susținerea Tatălui, cu atât mai mult copiii care provin din familii în care tata lipsește.

Ținând cont de aceste probleme și de realitatea numărului tot mai mare de mame singure, noi trebuie să privim situația lor din perspectiva mântuirii și să tratăm aceste familii prețuite de Dumnezeu ca niște oportunități de slujire.

Iată câteva modalități în care bisericile pot facilita slujirea mamelor singure și a copiilor lor.

NORME DE SLUJIRE ÎN FOLOSUL MAMELOR SINGURE

Înlătură stigmatul care înconjoară mamele singure și copiii lor.

⁴ Mark Strong, *Church for the Fatherless: A Ministry Model for Societies Most Pressing Need* (Downers Grove, Illinois: InterVarsity Press, 2012), 97.

³ The National Fatherhood Initiative, *Father Facts*, ed.6 (Germantown, Maryland, 2011), 18.

Majoritatea mamelor poartă deja povara vinovăției și a rușinii, fie că e justificată sau nu. Este dificil pentru ele să frecventeze o biserică în care oamenii le tratează ca pe niște lepădături. În calitate de păstori, putem contribui la acest stigmat nu numai prin ceea ce spunem, ci și prin ceea ce nu spunem. Mă simt vinovat că am adăugat și eu la această povară a vinovăției și rușinii recunoscând doar familiile ideale și cuplurile căsătorite și n-am arătat dragostea lui Dumnezeu mamelor singure cu copiii. Noi trebuie să susținem aceste mame singure la fel de mult ca familiile cu doi părinți.

În predicile mele, obișnuiesc să mă adresez mamelor singure și să le laud pentru slujba lor și să le încurajez pur și simplu să nu se lase. Simpla recunoaștere e suficientă ca să distrugă stigmatul debilitant. Ea ajută la crearea unei atmosfere de acceptare. Ele simt că fac parte din istoria bisericii. Ar trebui să ne străduim să facem din bisericile noastre locuri în care mamele singure și copiii lor să nu se simtă stigmatizați, ci acceptați.

Creează-le contexte în care să dezvolte relații de susținere și încurajare

Am încercat să acordăm sprijin mamelor singure prin crearea grupurilor mici în acest sens. Avem un grup de surori pentru mame singure de toate vârstele. Grupul este un mediu sigur în care mamele pot să-și împărtășească durerile, bucuriile și frustrările de a-și crește singure copiii. Acest grup le dă șansa să inspire adierea proaspătă a dragostei și puterii lui Dumnezeu.

Totodată, poți să grupezi mamele singure din biserică ta cu femeile care pot să ajute și să le susțină în momente de criză. Tânăra Chabre Vickers, o mamă singură din biserică noastră, mi-a povestit de o perioadă în care s-a simțit foarte descurajată. La un moment dat, a stat de vorbă cu o altă mamă singură din biserică noastră pe care o cheamă Marci. Această femeie a putut să o încurajeze și să o motiveze să nu se dea bătută. Asemenea interacțiuni se întâmplă prin harul lui Dumnezeu, dar bisericile trebuie să caute să faciliteze asemenea relații de slujire pe termen lung pentru mamele singure.

Asigură-le copiilor lor programe de îndrumare

Copiii aceștia tânjesc după dragostea unui tată. Aproape în fiecare duminică, înainte sau după slujbă, sunt copilași care vor să-mi dea o îmbrățișare sau să mă țină ostatic câteva minute. Copilașii aceștia tânjesc după un tată în viețile lor. Povățuirea lor ne oferă oportunitatea de a le satisface această nevoie.

Lucrul acesta nu trebuie să fie complicat. Copiii nu caută genii, doar pe cineva care să fie alături de ei. Mobilizează un grup de bărbați care să facă activități cu copiii din familiile monoparentale. Cunosco o biserică din comunitatea noastră care organizează regulat mic dejun pentru tineri și copii. Printre copiii de la fiecare masă stă câte un bărbat adult. Aceștia le dau voie copiilor să le pună întrebări și să discute cu ei pe orice temă. Încurajează bărbații din biserică ta să facă la fel. Dacă își duc fiii sau fiicele într-o excursie, să ia cu ei și un copil dintr-o familie monoparentală. Avem câțiva membri în biserică ce obișnuiesc să îndeplinească slujba de mentor pentru astfel de copii atât în biserică, cât și în afara ei. Slujba

de mentor le îmbogățește viața și îi ajută pe copii în aceeași măsură.

Ajută-i să crească în credință

Zidește viețile spirituale ale mamelor singure și a copiilor lor. Ajută-i să crească în Cuvântul lui Dumnezeu și să-și aprofundeze relația cu Cristos. Încurajează-i să împlinească chemarea lui Dumnezeu și planurile Lui în viețile lor. Încurajează-i să slujească și să binecuvânteze viețile altora. În biserică noastră, avem câteva mame singure pe care le putem numi stâlpi ai bisericii. Nu au pășit pragul bisericii în felul acesta, dar în cursul anilor, viețile lor au înflorit. Ucenicizează-i, roagă-te pentru ei și iubește-i.

BISERICA CE VEDE AMBELE CHIPURI ÎN IMAGINE

Bob Macgregor păstorește biserică City Harvest din Vancouver, Washington. Bob a crescut într-o familie monoparentală cu o mamă bolnavă de schizofrenie. Povestea lui de viață este o mărturie a puterii și harului lui Isus. Periplul său a născut o pasiune deosebită în el și în biserică pe care o slujește pentru slujirea mamelor singure.

A realizat o bază de date. Biserica lui a înregistrat numele tuturor mamelor singure din biserică. Apoi a organizat o zi de schimb gratuit de ulei și a trecut numele tuturor mamelor care au participat. Apoi a căutat să ajute mamele de pe listă.

Biserica oferă 12 săptămâni de cursuri de educație a copilului pentru mamele singure. La cursuri obișnuiesc să ia masa împreună și să-și împărtășească povestea de viață, crescând astfel în credință și în dragoste în cadrul comunității.

Biserica organizează regulat un eveniment numit „Mami, este rândul tău”.

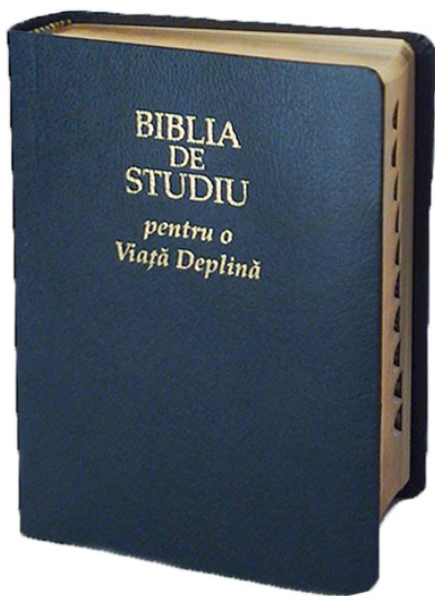
Biserica organizează carnaval pentru copii, timp în care mamele au timp liber să facă cumpărături pentru ele cu vouchere cadou din partea bisericii și a magazinelor.

Când mamele singure se întorc la Cristos, biserică le repartizează câte o familie care să fie alături de ele și să le ajute cu copiii.

City Harvest este o biserică ce a văzut și cealaltă femeie din imagine. Acum și noi vedem ambele femei din imagine. Prin harul lui Dumnezeu, putem contribui și noi la ștergerea lacrimilor mamelor singure și a copiilor lor și la schimbarea lucrurilor în viața acestor familii prețioase care fac parte din familia lui Dumnezeu și a noastră.

Mark E. Strong, D.Min., este pastor principal al bisericii creștine LifeChange din Portland, Oregon.

Întrebuințarea titlurilor capitolelor, trimiterilor, notelor de subsol și articolelor din **BIBLIA DE STUDIU** **PENTRU O VIAȚĂ DEPLINĂ,** versiunea FIREBIBLE

de Bob Novak

Folosirea unei *Biblie de studiu* pentru studiul individual este un început important în creșterea spirituală personală. Majoritatea Bibliilor de studiu au trei informații foarte utile care sunt inserate de obicei în textul biblic. Aceste informații sunt titlurile capitolelor, trimiterile și notele de subsol. Astăzi ne vom uita la un material suplimentar intitulat „Articole”. Toate componentele sunt unice. Ele caută să-l ajute pe cititor să înțeleagă mai bine ce încearcă să transmită textul biblic. Uitându-ne la toate aceste componente, vom constata faptul că fiecare încearcă să ne clarifice și câteodată să ne provoace să fim mai atenți la ce vrea Dumnezeu să ne comunice nouă, cititorilor Cuvântului divin.

TITLURILE CAPITOLELOR

Această componentă ne ajută să observăm imediat subiectul principal abordat de autor. Duhul Sfânt i-a inspirat pe autorii biblici să comunice ce are Dumnezeu pe inimă pentru copiii Săi. Acestea grupează versetele care fac referire la același subiect. Titlurile capitolelor, de multe ori, nu se încheie la finalul capitolului. În paranteză fie spus, numărul capitolelor și versetelor au fost adăugate ulterior la textul din original pentru a facilita localizarea unui anumit pasaj din Scriptură.

Odată ce se precizează o anumită carte din Biblie, menționarea capitolului și versetului ne îndrumă spre locul specific al pasajului în Biblie; editorii au adăugat titlurile capitolelor ca să ajute cititorul să distingă versetele care vorbesc despre același subiect. Un exemplu eficient în acest sens este 1 Ioan, capitolul 2. Versetul 7 face referire la o „poruncă nouă”, în timp ce versetul 18 începe pasajul care se referă la „anticriști”, iar versetul 28 începe un nou pasaj despre calitatea de „copii ai lui Dumnezeu”, care continuă și în capitolul 3 până la versetul 10.

Titlurile capitolelor sunt modalități care înlesnesc descoperirea rapidă a subiectului pasajului și versetele care

vorbesc despre subiectul respectiv. Ele ajută și la găsirea unui pasaj când cititorul nu știe un anumit verset, dar știe ce carte vorbește pe acel subiect. Această componentă, laolaltă cu schița cărții și concordanța, ajută la amplasarea pasajelor în contextul lor imediat.

TRIMITERI LA REFERINȚE

Trimiterile direcționează cititorul către alte versete care împărtășesc o idee sau un cuvânt asemănător. Unele Biblii de studiu inserează o literă sau un asterisc în textul biblic pentru a indica o mențiune pe margine. Trimiterile sunt așezate fie între coloane, fie în dreapta sau stânga textului biblic. Versetele cu trimiteri sunt enumerate pe margine în ordinea acestora. Dacă există o coloană de mijloc pentru trimiteri, versetele din coloana stângă vor fi enumerate în partea de sus a coloanei din mijloc, iar cele din dreapta, în partea de jos a coloanei. De cele mai multe ori, trimiterile generează un lanț de trimiteri la alte cărți din Biblie care amplifică ideea versetului inițial. Unele sisteme de referință vor indica dacă versetul sau o porțiune din verset face trimiteri și la celălalt testament.

Unul dintre cele mai cunoscute versete din Biblie este Ioan 3:16, iar unele traduceri fac trimiteri atât la referințe din Vechiul, cât și la cele din Noul Testament. Aceste trimiteri vor ajuta cititorul să vadă că mesajul dragostei lui Dumnezeu nu se limitează doar la Noul Testament, ci este demonstrată și în Vechiul Testament.

NOTELE DE SUBSOL

Notele de subsol au trei roluri principale. Unul este acela de a descoperi nuanțele și declinările din limba de origine. Uneori, cuvintele din greacă și ebraică pot fi traduse diferit sau în sens mai literal decât indică textul biblic. Alteori, acestea pot dezvălui modul în care sunt traduse anumite cuvinte în alte traduceri ale Bibliei. Fiindcă Vechiul Testament a fost scris în aramaică și în ebraică, iar Noul Testament în greacă (în caz că

nu se indică o altă limbă, vezi Matei 27:46), versetul poate fi tradus altfel decât în original. De pildă, Septuaginta (LXX), Vechiul Testament în greacă, este întrebuințată la citatele din Vechiul Testament în Noul Testament. Diferențele de traducere îl pot deruta pe cititor, dacă acesta se întoarce în Vechiul Testament și citește textul citat în Noul Testament. De pildă, Maleahi 3:1 este tradus puțin diferit în Noul Testament (Matei 11:10; Marcu 1:2; Luca 7:27). Termenul ebraic *panim* (care înseamnă *față, frunte, apare*; tradus „înaintea” în Maleahi 3:1) este *prosopon* în greacă, tradus „față” în unele versiuni mai literale ale Noului Testament. Nota de subsol va indica uneori traducerea din original a cuvântului sau a cuvintelor în celălalt testament. În cazul Psalmilor, multe cuvinte din subtitlurile lor vor fi trecute la note de subsol. Psalmii 52-60 sunt numiți „psalmi” în subtitlu, deși în unele traduceri, la notele de subsol vor fi menționate două cuvinte în ebraică ce redau un termen muzical sau literar (*maskil* sau *miktam*).

Al doilea rol al notelor de subsol este acela de a arăta locul versetului citat în celălalt testament. Așa cum am menționat anterior în secțiunea trimiterilor, traducerea Bibliei include adesea acest aspect fie la trimiteri, fie la note de subsol, și uneori la ambele, ca să ajute cititorul să găsească versetul care este citat. La începutul propovăduirii Sale (Matei 4:12-17), Isus a citat din Isaia 9:1-2. Această referință din Vechiul Testament poate apărea într-o notă de subsol din Noul Testament ca cititorul să se poată întoarce în Vechiul Testament și să citească contextul versetului așa cum i-a fost încredințat inițial profetului. Posibilitatea de a reveni la sursa de origine a citatului va ajuta cititorul să interpreteze utilizarea lui corectă în Noul Testament. Când cititorul întâlnește o trimitere din Noul Testament într-un pasaj din Vechiul Testament, lucrul acesta îi poate facilita o înțelegere suplimentară a Vechiului Testament.

Un al treilea rol al întrebuințării notelor de subsol este acela de a reda unitățile de măsură actuale pentru greutate, cantitate și lungime. În plus, se atribuie valori contemporane monedelor menționate în textul biblic.

Aceste roluri nu influențează perspectiva noastră teologică asupra lui Dumnezeu, ci sunt instrumente care ne ajută la înțelegerea mesajului pe care-l transmite Biblia în cultura și limba noastră.

ARTICOLELE

Cele 77 de articole din Biblia de studiu, versiunea Fire(Bible), tratează subiecte importante pentru credincioșii umpluți cu Duhul Sfânt. Deși comentariile sunt esențiale în această Biblie de studiu, ele nu sunt un studiu amănunțit al subiectelor pe care le abordează. Aceste articole asigură o oportunitate de a studia diverse subiecte și, pentru păstor, ele pot fi o resursă excelentă pentru ucenicie. Studiul minuțios al acestor articole îi va oferi credinciosului o perspectivă teologică solidă despre Dumnezeu și îl va ajuta să parcurgă cu bine periplusul vieții.

În primul verset al Scripturii apare un concept teologic fundamental și, deopotrivă, vital. Este versetul cheie al primului articol al acestei Biblie de studiu. Articolul despre *Creație* oferă o interpretare biblică a scopului și modului în care Dumnezeu a creat lumea. Cititorul va descoperi o perspectivă asupra evoluției în lumina relațiilor biblice despre creație.

Înțelegerea botezului cu Duhul Sfânt și a doctrinei Duhului Sfânt sunt vitale pentru credinciosul pentecostal/ umplut cu Duhul Sfânt. Subiecte precum *suferința celui neprihănit*, perspectiva lui Dumnezeu asupra *bogăției și sărăciei* și perspectiva noastră asupra *morții* ne ajută să înțelegem viața când ea nu are niciun sens. Unele articole abordează evenimente escatologice (vremea sfârșitului) și teme precum trăirea unei vieți pline de Duhul Sfânt, care să-I facă cinste lui Dumnezeu, în așteptarea venirii Sale. Articolul privitor la darurile spirituale ale credincioșilor enumeră câteva dintre darurile Duhului Sfânt pentru biserică și rolul acestora.

Această versiune a Bibliei de studiu este o resursă teologică într-un singur volum, care are ca scop creșterea noastră în cunoașterea lui Dumnezeu și a modului în care El interacționează și se îngrijește de copiii Săi.

Robert Novak

A păstorit biserici în zone rurale peste 30 de ani. Este director de proiect al Life Publishers International din Springfield, MO.